

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 8Spv/1/2020
Identifikačné číslo spisu: 6018200741
Dátum vydania rozhodnutia: 26.05.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Erika Šobichová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:6018200741.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Šobichovej a členov senátu Mgr. Petra Melichera a JUDr. Jaroslavy Fúrovej, v právnej veci žalobcu : twoeco,s.r.o., so sídlom Jelačičova 8, 821 08 Bratislava, IČO: 35 863 528, právne zastúpeného: Advokátska kancelária MCL,s.r.o., so sídlom Mostová 2, 811 02 Bratislava, IČO: 50 074 369, proti žalovanému: Úrad priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky, so sídlom Švermova 43, 974 04 Banská Bystrica, za účasti ďalšieho účastníka: TM & PATENT ATTORNEY NEUSCHL,s.r.o., so sídlom Dostojevského rad č. 5, 811 09 Bratislava, IČO: 44 596 332 a osoby zúčastnenej na konaní: Energywater s.r.o., so sídlom Nádražná 55, 900 81 Šenkvice, IČO: 47 526 505, právne zastúpenej: hbr advokáti s.r.o., so sídlom Kalinčiakova 33, Bratislava - mestská časť Nové Mesto 83104, IČO: 47 239 310 , o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č. UV 7053/II-37-2018 z 20.septembra 2018, o kasačnej sťažnosti sťažovateľa (pôvodne žalobcu) proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici, č.k. 24S/158/2018-264, zo dňa 09. januára 2020, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej z 9. januára 2020, č. k. 24S/158/2018-264, zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

O d ô v o d n e n i e :

I.

Administratívne konanie a konanie pred správny súdom

1. Dňa 18. augusta 2016 bol Úradu priemyselného vlastníctva SR so sídlom v Banskej Bystrici (ďalej len „prvostupňový orgán verejnej správy“ alebo „ÚPV“) doručený návrh TM & PATENT ATTORNEY NEUSCHL Bratislava (ďalej len „navrhovateľ výmazu“ alebo „ďalší účastník“) na výmaz úžitkového vzoru č. 7053 s názvom „Iónová polarizačná jednotka na fyzikálnu úpravu vody“ (ďalej len „napadnutý úžitkový vzor“ alebo „napadnuté riešenie“) majiteľa twoeco, s.r.o., so sídlom v Bratislave (ďalej len „žalobca“ alebo „majiteľ úžitkového vzoru“), v ktorom tvrdil, že napadnuté riešenie bolo zapísané do registra úžitkových vzorov v rozpore s podmienkami na jeho zápis v zmysle § 4 zákona č. 517/2007

Z.z. o úžitkových vzoroch a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o úžitkových vzoroch“), pretože nie je nové a nie je výsledkom vynálezovskej činnosti. Na svoje tvrdenia predložil dôkazy, a to namietané dokumenty D1 až D7. Majiteľ úžitkového vzoru sa k návrhu na výmaz úžitkového vzoru na výzvu ÚPV vyjadril podaním z 5. januára 2017. Navrhol zúženie ochrany napadnutého úžitkového vzoru a predložil návrh nového znenia nárokov na ochranu, v zmysle ktorých žiadal, aby ÚPV rozhodol. Navrhovateľ výmazu vo vyjadrení z 9. mája 2017 žiadal, aby bol napadnutý úžitkový vzor z registra úžitkových vzorov vymazaný v plnom rozsahu, pretože ani nové znenie nárokov na ochranu nespĺňa požiadavku novosti a vynálezovskej činnosti.

2. Úrad priemerného vlastníctva vydal dňa 4. októbra 2017 Rozhodnutie č. UV 7053/I-60-2017, ktorým podľa § 44 ods. 1 písm. a) zákona o úžitkových vzoroch rozhodol tak, že: „úžitkový vzor č. 7053 sa vymazáva z registra úžitkových vzorov. Kaucia sa podľa § 46 zákona o úžitkových vzoroch vracia navrhovateľovi“ (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie“).

3. V odôvodnení svojho rozhodnutia prvostupňový orgán verejnej správy uviedol, že napadnutý úžitkový vzor č. 7053 s názvom „Iónová polarizačná jednotka na fyzikálnu úpravu vody“ bol zapísaný do registra úžitkových vzorov dňa 21. januára 2015 s právom prednosti od 23. decembra 2013 s nasledujúcim znením nárokov na ochranu:

1) Iónová polarizačná jednotka na fyzikálnu úpravu vody, vyznačujúca sa tým, že pozostáva zo vstupného otvoru (1), ktorý je spojený s jedným koncom rúry (2), v ktorej sú striedavo za sebou umiestnené polarizačné elektródy (3) a (4), pričom každá z nich je z iného druhu elektricky vodivého materiálu, medzi ktorými sú dištančné prietokové prvky (5) zhotovené z dielektrického materiálu a z výstupného otvoru (6), ktorý je vodotesne napojený na opačný koniec rúry (2).

2) Iónová polarizačná jednotka podľa nároku 1 vyznačujúca sa tým, že striedavo za sebou umiestnené polarizačné elektródy (3) a (4) sú v tvare jednoduchej alebo dvojitej špirály.

3) Iónová polarizačná jednotka podľa nároku 3 vyznačujúca sa tým, že striedavo za sebou umiestnené polarizačné elektródy (3) a (4), ktoré sú vytvarované do rúrok, potom po dĺžke ponastrihované, pričom segmenty vzniknuté týmto nastrihnutím sú špirálovité, vyhnuté dovnútra k osi rúrok.

4) Iónová polarizačná jednotka podľa nároku 1, vyznačujúca sa tým, že striedavo za sebou umiestnené polarizačné elektródy sú rošty v tvare mriežky (30) a (40).

5. Navrhovateľ výmazu úžitkového vzoru vo svojom návrhu tvrdil, že napadnutý úžitkový vzor nespĺňa podmienky ochrany, pretože nie je nový, na preukázanie čoho predložil nasledovné dokumenty:

- úžitkový vzor SK 892 U s názvom „Iónová polarizačná jednotka na úpravy vody“ zverejnený 11. júla 1995 (D1)
- patentový spis SK 288 170 B6 s názvom „Zariadenie na galvanickú úpravu kvapalín, najmä pitnej vody“ zverejnený 2. marca 2012 (D2)
- patentový spis SK 288 198 B6 s názvom „Zásobník kvapalín s výstupopoužívateľných aktivovaných kvapalín, najmä aktivovanej vody, najmä pre pitný režim“ zverejnený 6. augusta 2012 (D3)
- patentový spis US 4, 105, 528 s názvom „Zariadenie na rozklad tekutých roztokov“ zverejnený 8. augusta 1978 (D4)
- patentový spis GB 1 469 648 s názvom „Zariadenie na vyrovnanie prúdu tekutiny“ zverejnený 6. apríla 1977 (D5)
- patentový spis US 8, 715, 469 B2 s názvom „Diskové zariadenie na galvanické spracovanie pitnej vody“ zverejnený 16. februára 2012 s prioritou 11. augusta 2010 (D6)
- diplomovú prácu s názvom „Zkoumání vlivu přitlaku na životnost olověných akumulátorů pro hybridní elektrická vozidla“ z roku 2010 (D7) (ďalej aj „namietaný/é dokument/y“ alebo „D1 až D7“).

6. Žalobca (majiteľ úžitkového vzoru) predložil vo vzťahu k namietaným dokumentom verziu

zmenených nárokov na ochranu, ktorá obsahovala jeden závislý výrok, a to „Iónová polazirazačná jednotka na fyzikálnu úpravu vody, pozostávajúca zo vstupného otvoru (1), ktorý je spojený s jedným koncom rúry (2), v ktorej sú striedavo za sebou umiestnené polarizačné elektródy (3) a (4), pričom každá z nich je z iného druhu elektricky vodivého materiálu, medzi ktorými sú dištančné prietokové prvky (5) zhotovené z dielektrického materiálu a z výstupného otvoru (6), ktorý je vodotesne napojený na opačný koniec rúry (2), vyznačujúca sa tým, že polarizačné elektródy (3) a (4) sú v tvare jednoduchej alebo dvojitej špirály alebo v tvare rúrok, ktoré sú po dĺžke ponastrihované, pričom segmenty vzniknuté týmto nastrihnutím sú špirálovité, vyhnuté dovnútra k osi rúrok“. Tým sčasti uznal dôvodnosť návrhu na výmaz jeho úžitkového vzoru a zohľadnil stav techniky, ktorý je tvorený namietanými dokumentmi D1, D2 a D5.

7. Rozborom žalobcom zmeneného nároku na ochranu jeho úžitkového vzoru prvostupňový orgán verejnej správy zistil, že všetky znaky význakovej časti hlavného (prvého) nároku na ochranu presunul do predvýznakovej časti nového nároku. Zmenená význaková časť nového nároku obsahuje všetky znaky pôvodného druhého nároku na ochranu a tretieho závislého nároku na ochranu uvedených ako alternatívne vyhotovenie polarizačných elektród (3) a (4) pomocou slova „alebo“. Posledný pôvodný nárok na ochranu (štvrtý) si majiteľ v zmenenom znení nárokov na ochranu neuplatnil, a tým z ochrany vylúčil znaky, ktoré v ňom boli obsiahnuté. Takto zmenený nárok na ochranu nepresahoval rozsah pôvodne zapísaného úžitkového vzoru č. 7053, a preto spĺňal podmienku vyjadrenú v § 39 ods. 1 patentového zákona aj podmienku upravenú v § 7 ods. 1 vyhlášky Úradu priemyselného vlastníctva č. 1/2008 Z.z., ktorou sa vykonáva zákon o úžitkových vzoroch, a preto prvostupňový orgán verejnej správy pri hodnotení splnenia podmienky novosti a vynálezcovskej činnosti vychádzal zo žalobcom zmenených nárokov na ochranu.

8. Splnenie podmienky novosti posudzoval ÚPV s poukazom na § 7 ods. 1 až 4 zákona o úžitkových vzoroch vo vzťahu k jednotlivým predloženým namietaným dokumentom D1 až D7 a dospel k záveru, že uvedenými namietanými dokumentami navrhovateľ výmazu nepreukázal, že napadnutý úžitkový vzor/napadnuté riešenie v znení nových žalobcom uplatnených nárokov na ochranu nie je nový. Konštatoval, že jednotlivito nie sú v namietaných dokumentoch D1 až D7 obsiahnuté všetky jeho znaky.

9. Porovnaním znakov zariadenia podľa nároku napadnutého úžitkového vzoru s prvkami, ktoré sú použité v zariadení v dokumente D1 zistil, že dokument D1 využíva všetky prvky iónovej polarizačnej jednotky na fyzikálnu úpravu vody, ktoré obsahuje aj nárok žalobcu na ochranu vo svojom predvýznaku, ale explicitne neuvádza tvar elektród zhodný s napadnutým riešením, a preto označil nezávislý nárok na ochranu napadnutého riešenia voči riešeniu v dokumente D1 za nový.

10. Porovnaním znakov nároku napadnutého úžitkového vzoru s prvkami, ktoré sa používajú v zariadení v dokumente D2, ktoré rieši galvanickú úpravu kvapalín, najmä pitnej vody zistil, že dokument D2 využíva všetky prvky iónovej polarizačnej jednotky na fyzikálnu úpravu vody, ktoré obsahuje aj nárok žalobcu na ochranu vo svojom predvýznaku, avšak explicitne neuvádza tvar elektród zhodný s napadnutým riešením. Nezávislý nárok napadnutého riešenia vo vzťahu k riešeniu obsiahnutému v dokumente D2 označil za nový.

11. Porovnaním znakov prvého nároku napadnutého úžitkového vzoru s prvkami, ktoré sa používajú v zariadení v dokumente D3, ktorý opisuje zásobník kvapalín s výstupom použiteľných aktivovaných kvapalín, najmä aktivovanej vody, najmä pre pitný režim zistil, že dokument D3 využíva všetky prvky iónovej polarizačnej jednotky na fyzikálnu úpravu vody, ktoré obsahuje aj nárok na ochranu uvedený v jeho predvýznakovej časti, avšak explicitne neuvádza tvar elektród zhodný s napadnutým riešením. Preto ÚPV označil nezávislý nárok napadnutého riešenia voči riešeniu obsiahnutému v dokumente D3 za nový.

12. Porovnaním znakov technického riešenia podľa dokumentu D4, ktorý opisuje zariadenie na rozklad vodných roztokov a nároku na ochranu napadnutého úžitkového vzoru ÚPV zistil, že celá konštrukcia zariadenia na rozklad tekutých roztokov v dokumente D4 je síce v princípe zhodná s procesom elektrolyzy, a teda aj s napadnutým riešením, ale obsahuje aj zdroj magnetického poľa, t. j. cievku, ktorá

proces urýchľuje, a preto označil nezávislý nárok napadnutého riešenia voči riešeniu v dokumente D4 za nový.

13. Namietaný dokument D5 opisuje zariadenie na vyrovnávanie prúdu kvapaliny. Z popisu znakov riešenia uvedených v tomto dokumente vyplýva, že konštrukcia zariadenia na vyrovnávanie prúdu tekutiny je rozdielna. Zariadenie nepracuje na galvanickom princípe, a preto neobsahuje žiadne elektródy, ktoré sú predmetom nároku na ochranu napadnutého technického riešenia, z čoho prvostupňový orgán verejnej správy vyvodil, že dokument D5 neobsahuje všetky znaky riešenia napadnutého úžitkového vzoru, a preto nezávislý nárok napadnutého riešenia voči riešeniu v dokumente D5 označil za nový.

14. Nezávislý nárok napadnutého riešenia na ochranu označil za nový aj vo vzťahu k riešeniu v dokumente D6, ktorý si nárokuje prioritu z dokumentu D2, a teda je jeho analógom. Opisuje zariadenie na galvanickú úpravu vody. Dokument D6 preferuje v opise v stĺpci 3 a 4 diskovitý tvar elektród, ale explicitne neuvádza tvar elektród zhodný s napadnutým riešením.

15. Zariadenie podľa namietaného dokumentu D7 využíva ionizačný proces, pri ktorom môžu byť použité rôzne typy elektród, pričom na str. 26 až 28 tohto dokumentu sú opísané rôzne typy elektród ako hlavných častí olovených akumulátorov. Nie je však explicitne uvedený tvar elektród nárokovaný v napadnutom úžitkovom vzore, a preto ÚPV konštatoval, že vzhľadom na dokument D7 je napadnuté riešenie nové.

16. Nesplnenie podmienky vynálezovskej činnosti navrhovateľ výmazu odôvodnil poukazom na totožné namietané dokumenty D1 až D7 a tvrdil, že špirálové, nastrihované a stáčané elektródy sú známe z elektrolytických procesov a zariadení s ionizačnými procesmi (ionizátory a akumulátory), t. j. z príbuzného odboru techniky, do ktorých patria aj iónové a polarizačné jednotky na fyzikálnu úpravu vody, a preto prenesenie znakov technického riešenia z jednej oblasti techniky do druhej vyplýva pre odborníka zrejším spôsobom. ÚPV pri posudzovaní splnenia podmienky vynálezovskej činnosti namietaného úžitkového vzoru poukázal na § 8 ods. 1, 2 zákona o úžitkových vzoroch. Postupoval podľa metódy „problém - riešenie“ a vlastný postup hodnotenia vynálezovskej činnosti rozdelil na

- identifikáciu najbližšieho stavu techniky, posudzovanie technických účinkov dosiahnutých technickými znakmi napadnutého riešenia, ktoré sú rozdielne od technických znakov najbližšieho stavu techniky,

- definovanie objektívneho technického problému, ktorý mal byť vyriešený napadnutým riešením,

- posúdenie, či predmetné riešenie napadnutého úžitkového vzoru je, resp. nie je výsledkom vynálezovskej činnosti v danej oblasti techniky na základe stavu techniky a objektívneho technického problému, pričom vychádzal z dvoch na ochranu nárokovaných alternatív polarizačných elektród (v tvare jednoduchej alebo dvojitej špirály alebo v tvare rúrok, ktoré sú po dĺžke ponastrihované, pričom segmenty vzniknuté týmto nastrihnutím sú špirálovité, vyhnuté dovnútra k osi rúrok).

17. Uviedol, že zariadenia na fyzikálnu úpravu vody, ktorým je aj iónová polarizačná jednotka na galvanickom princípe, opísaná v napadnutom riešení, sú zo stavu techniky známe. Cieľom napadnutého riešenia bolo vytvoriť iónovú polarizačnú jednotku s podstatne zvýšenou účinnosťou, ktorá závisí aj od veľkosti elektród. Tie boli preto navrhnuté tak, aby plocha, ktorú pretekajúca voda obmýva bola čo najväčšia a zároveň, aby pretekajúcej vode kládli čo najmenší odpor pre dosiahnutej nízkej tlakovej straty zariadenia.

18. Po preskúmaní namietaných dokumentov D1 až D7 (týkajúcich sa zariadení s ionizačnými procesmi, t. j. ionizátorov aj akumulátorov) ÚPV konštatoval, že všetky patria do rovnakej oblasti techniky ako napadnutý úžitkový vzor, vrátane D4 a D7, o ktorých žalobca tvrdil, že sa netýkajú oblasti techniky, ktorou sa zaoberá napadnutý úžitkový vzor. Po porovnaní konštrukčných znakov a technického účinku jednotlivých súčastí opísaných v namietaných dokumentoch D1 až D7 s konštrukčnými znakmi napadnutého riešenia podľa nezávislého nároku na ochranu a ich technických účinkov označil za

najbližší stav techniky namietaný dokument D6, resp. D2, z ktorého bola uplatnená priorita pre D6 s tým, že cieľ ich riešení je rovnaký. Zvýšenie účinnosti je dosiahnuté tvarom elektród, ktoré majú veľký povrch a ich tvar zabezpečuje aj rotáciu, resp. vírivosť pohybu kvapaliny.

19. Namietaný dokument D2 opisuje zariadenie na galvanickú úpravu vody, ktoré je vybavené závitmi na pripojenie k hydraulickému zariadeniu, pozostávajúce z prietokového telesa (1) so vstupným a výstupným otvorom, v ktorom sú umiestnené elektródy (2, 3) každá z iného elektricky vodivého materiálu, medzi ktorými sú dištančné prvky (4) z dielektrického materiálu. Elektródy (2, 3) majú tvar po obvode segmentovito nastrihnutých kotúčov, kde ich jednotlivé segmenty sú vyhnuté pod uhlom alfa na jednu alebo druhú stranu (nárok č. 1) alebo do jednej strany (nárok č. 5) alebo druhú elektródu (2) tvorí vnútorný plášť prietokového telesa (1), teda má tvar rúrky, v ktorej sú umiestnené jedny elektródy (3) (nárok č. 4). Podstata riešenia spočíva v tom, že zabráni usadzovaniu vodného kameňa galvanickou úpravou vody, pri ktorej je zabezpečená rotácia prietoku vody za zvýšenia účinku zariadenia.

20. Namietaný dokument D6 opisuje vyhotovenie elektród (24), ktoré sú podľa možnosti diskovitého tvaru a majú viaceré obvodové segmenty (30) zarovnané v uhle alfa vzhľadom na rovinu obvodu prvej elektródy a rovnako aj druhá elektróda (24) je podľa možnosti diskovitého tvaru a jej obvodové segmenty sú zarovnané v uhle alfa vzhľadom na rovinu obvodu druhej elektródy. Elektródy sú vyrobené z navzájom odlišných kovov, najmä s ohľadom na ich rozdielnu elektronegativitu. Prvý kov je kov s vyššou galvanickou účinnosťou a je anódou (26) a druhý kov je menej aktívny a bude pôsobiť ako katóda (28). Elektródy (24) môžu mať akýkoľvek tvar, ale preferuje sa diskovitý tvar, pretože kruhový prierez disku elektródy (24) vylepšuje pomer povrchu, ktorý je v kontakte s kvapalinou vedenou cez elektródy v porovnaní s objemom elektródy.

21. Porovnaním znakov chránených v nezávislom nároku na ochranu napadnutého riešenia a znakov zariadenia opísaného v dokumente D6, resp. D2 dospel ÚPV k zisteniu ich rozdielov spočívajúcich v tom, že D6, resp. D2 opisujú elektródy v tvare kotúčov, diskov alebo rúrky a ich usporiadanie v polarizačnej jednotke, ktoré majú po vytvarovaní nastrihnutých segmentov v podstate špirálovitý tvar. V napadnutom úžitkovom vzore sú elektródy priamo vytvorené ako špirály, resp. ako dvojšpirály a aj po nastrihnutí elektród v tvare rúrok a vyhnutí ich segmentov (druhá alternatíva) ide vo svojej podstate o špirálovité elektródy. V obidvoch porovnávaných riešeniach obsiahnutých v dokumentoch D6, resp. D2 bolo snahou, aby prúd pretekajúcej vody, resp. kvapaliny mal vírivý charakter, buď pravotočivý alebo ľavotočivý alebo striedavý, čo závisí od tvaru elektród, ktoré sú obtekané kvapalinou. Zo všeobecných vedomostí odborníka v danej oblasti je zrejmé, že tvar elektród má vplyv na účinnosť galvanického článku. Špirálovitý tvar elektród zabezpečujúci špirálovité vírenie vody je pritom možné odvodiť nielen z namietaných dokumentov D6, resp. D2, ale takéto riešenie vyplýva aj z namietaného dokumentu D4, kde sú dvojité špirály opísané v stĺpci 2 ako „vírivé elektródy (30) sú zložené dvoch kovových pásov (36), ktoré sú navinuté do vírivých tvarov“. Aj v namietanom dokumente D7 sú opísané rôzne typy elektród v olovených akumulátoroch, a to mriežkové, špirálové, trubkové a diskové, ktorých použitie závisí od konkrétneho účelu.

22. Z uvedeného ÚPV vyvodil, že rôzny tvar elektród na zvýšenie účinnosti galvanického článku, vrátane špirálovitého tvaru, nebol v danom odbore techniky pred dátumom prednosti napadnutého riešenia neznámy. Pre odborníka v danej oblasti riešenie podľa nezávislého nároku na ochranu napadnutého úžitkového vzoru priamo vyplýva z namietaných dokumentov D6, resp. D2, v spojení s namietanými dokumentami D4 a D7, a preto nepovažoval napadnuté riešenie za výsledok vynálezcovskej činnosti. Za objektívny technický problém označil vytvorenie alternatívneho konštrukčného vyhotovenia tvaru elektród ionizačnej polarizačnej jednotky pracujúcej na galvanickom princípe, ktorá bude mať zvýšenú účinnosť s tým, že riešenia opísané v dokumentoch D2, resp. D6 majú rovnaký účinok, aký uviedol žalobca pri riešení chránenom napadnutým úžitkovým vzorom. Nesúhlasil s argumentáciou žalobcu o rozdielnych riešeniach v prípade použitia kotúčových/diskových elektród postavených kolmo na smer prúdenia kvapaliny (namietaný dokument D2, resp. D6), alebo elektród v tvare rúrky, ktoré sú po dĺžke ponastrihované (napadnutý úžitkový vzor) a ich vplyve na prietok kvapaliny, hlavne namietané spomalenie až zabrzdzenie v prípade diskovitých elektród. Uviedol, že diskovité elektródy s po obvode

nastrihnutými segmentami opísané v D2, resp. v D6 nepôsobia ako zátka, pretože nie sú uzavreté. Pootočením a vyhnutím ich segmentov do určitej strany je odpor kladený prúdiacej kvapaline primeraný a zároveň zabezpečujú jej špirálovité, a teda vírivé prúdenie tak, aby styk upravovanej kvapaliny s elektródami bol čo najdlhší a najintenzívnejší.

23. Na základe uvedených skutkových zistení a ich právneho posúdenia prvostupňový orgán verejnej správy konštatoval, že napadnutý úžitkový vzor č. 7053 v čase jeho zápisu nespĺňal podmienky na zápis do registra podľa § 4 v spojení s § 8 zákona o úžitkových vzoroch, pretože nebol výsledkom vynálezcovskej činnosti, a preto ho z registra úžitkových vzorov vymazal.

24. O rozklade, ktorý podal žalobca voči prvostupňovému rozhodnutiu rozhodol žalovaný Rozhodnutím č. UV 7053/II-37-2018 zo dňa 20. septembra 2018 s poukazom na § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (Správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „Správny poriadok“), § 44 ods. 1 písm. a) a § 8 ods. 1 zákona o úžitkových vzoroch tak, že rozklad zamietol a potvrdil prvostupňové rozhodnutie (ďalej len „rozhodnutie žalovaného“).

25. V odôvodnení rozhodnutia žalovaný zopakoval obsah návrhu na výmaz napadnutého úžitkového vzoru, priebeh administratívneho konania, skutkové zistenia a právne závery prvostupňového orgánu verejnej správy, obsah žalobcom podaného rozkladu a po preskúmaní napadnutého rozhodnutia v rozsahu uvedenom v podanom rozklade v súlade s § 53 ods. 2 zákona o úžitkových vzoroch ako aj konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo dospel k záveru, že prvostupňové rozhodnutie o výmaze napadnutého úžitkového vzoru z registra úžitkových vzorov z dôvodu naplnenia podmienok upravených v § 44 ods. 1 písm. a) zákona o úžitkových vzoroch je správne, vydané v súlade s platnými právnymi predpismi. Stotožnil sa so skutkovou a právnou argumentáciou prvostupňového orgánu verejnej správy, že napadnutý úžitkový vzor v čase jeho zápisu nespĺňal podmienky na zápis do registra podľa § 4 v spojení s § 8 zákona o úžitkových vzoroch, pretože nebol výsledkom vynálezcovskej činnosti. Po posúdení jednotlivých námietok žalobcu nezistil dôvody na zmenu alebo zrušenie prvostupňového rozhodnutia.

26. Žalobca spochybnil správnosť prvostupňového rozhodnutia v časti posúdenia splnenia podmienky vynálezcovskej činnosti a tvrdil, že pokiaľ bol ÚPV napadnutý úžitkový vzor vo vzťahu ku všetkým namietaným dokumentom D1 až D7 označený za nový, potom nemohol pre odborníka vyplývať zrejším spôsobom zo stavu techniky, a to ani v kombinácii namietaných dokumentov D1 až D7, a preto bol výsledkom jeho vynálezcovskej činnosti.

27. Žalobca v rozklade namietal, že prvostupňový orgán verejnej správy určil za najbližší stav techniky dva namietané dokumenty - D2 a D6, ktoré, hoci sú podobné, nie sú rovnaké. Tvrdil, že konštrukcia polarizačných elektród (3, 4), ktoré sú podľa jeho upraveného nároku na ochranu vytvorené do rúrok a následne po dĺžke nastrihnuté tak, že vzniknuté segmenty sú špirálovité a vyhnuté dovnútra k osi rúrok nesie znaky invenčnosti a vyžadovala vynálezcovskú činnosť. Takúto konštrukciu nebol odborník v danej oblasti schopný zostrojiť len na základe poznania technických riešení obsiahnutých v namietaných dokumentoch D1 až D7, pretože žiadny z nich neobsahuje segment v tvare rúrky s nastrihnutými časťami vyhnutými dovnútra jej osi. Polarizačné elektródy obsiahnuté v D2 a D6 sú v praxi nevyužiteľné, pretože spomaľujú tok tekutiny v potrubí, pričom napadnutým riešením bola dosiahnutá vyššia priepustnosť s dokonalým premiešaním prúdiacej tekutiny a jednoduchšia a výrazne odlišná konštrukcia polarizačných elektród (špirála po celej dĺžke rúrky oproti kotúčovým/diskovým elektródam). Žalobca tiež namietal, že ÚPV nesprávne identifikoval objektívny technický problém, keď zaň považoval „vytvorenie alternatívneho konštrukčného vyhotovenia tvaru elektród ionizačnej polarizačnej jednotky pracujúcej na galvanickom princípe, ktorá bude mať zvýšenú účinnosť“ a tvrdil, že napadnuté riešenie nie je alternatívou k namietaným dokumentom D2 a D6, ale je nové a predstavuje úplne novú kvalitu. S poukazom na rozhodnutie sťažnostného senátu Európskeho patentového úradu č. T 95/90 žalobca namietal postup ÚPV, ktorý pri posudzovaní vynálezcovskej činnosti kombinoval rôzne časti textov z rôznych namietaných dokumentov.

28. S uvedenými námietkami žalobcu sa žalovaný vyrovnal tak, že za najbližší stav techniky vo vzťahu k napadnutému riešeniu bol označený namietaný dokument D2, pretože mal s napadnutým riešením najviac spoločných znakov, ale aj namietaný dokument D6, resp. obidva súčasne, keďže D6 si uplatňuje prioritu z D2 a riešenia v nich obsiahnuté sú vo veľkej miere identické, čím bola daná opodstatnenosť tohto postupu. Porovnaním zariadenia podľa napadnutého riešenia a zariadenia definovaného v nároku 1 v namietanom dokumente D2 dospel žalovaný k záveru, že v podstate ide o rovnaké zariadenia, ktoré sa vzájomne líšia len tvarom elektród. Vstupný otvor (1) a výstupný otvor (6) podľa napadnutého riešenia zodpovedajú vstupnému otvoru (5) a výstupnému otvoru (6) podľa D2. Rúra (2) napadnutého riešenia zodpovedá prietokovému telesu (1) podľa D2. V oboch porovnávaných riešeniach sú vo vnútri rúry (2), resp. prietokového telesa (1) striedavo umiestnené elektródy, každá z iného elektricky vodivého kovu. Elektródy (3, 4) podľa napadnutého riešenia zodpovedajú elektródam (2, 3) podľa D2. V oboch porovnávaných riešeniach sú elektródy navzájom oddelené dištančnými prvkami. Dištančné prvky (5) z dielektrického materiálu podľa napadnutého riešenia zodpovedajú dištančným prvkom (4) z elektricky nevodivého materiálu podľa D2. Rozdiel spočíva v tom, že elektródy podľa napadnutého riešenia majú tvar špirály alebo rúrky, pričom rúrky sú po dĺžke viacnásobne nastrihnuté, čím vznikli špirálovité segmenty, ktoré sú vyhnuté dovnútra k osi rúrky a elektródy podľa D2 sú diskovité, avšak po obvode sú tiež viackrát nastrihnuté a jednotlivé vzniknuté segmenty sú vyhnuté pod uhlom alfa na jednu alebo druhú stranu. Z uvedeného žalovaný vyvodil, že obidve porovnávané riešenia svojou konštrukciou navrhujú zariadenia s čo najväčšou plochou elektród a zároveň zabezpečujúce rotáciu prietoku kvapaliny na zvyšovanie účinku zariadenia, a teda sa obidvoma zariadeniami dosahuje podobný účinok. V zhode s prvostupňovým orgánom verejnej správy žalovaný označil za objektívny technický problém nájdenie vhodného alternatívneho zariadenia dosahujúceho vyšší účinok zariadenia na galvanickú úpravu vôd. Zdôraznil, že označenie riešenia za alternatívne k riešeniu podľa najbližšieho stavu techniky sa pri posudzovaní vynálezcovskej činnosti môže uplatniť vtedy, ak sa riešením sleduje ten istý cieľ, pri ktorom sa dosahuje v podstate rovnaký účinok. Keďže porovnávané riešenia tvarom elektród riešia ten istý problém, a to zvýšenie účinnosti zariadenia, bol ÚPV objektívny problém stanovený správne. K tvrdeniu žalobcu, že v zariadení podľa napadnutého úžitkového vzoru sa dosahuje vyššia priepustnosť v porovnaní s riešeniami obsiahnutými v D2 a D6 žalovaný uviedol, že hoci elektródy v tvare rúrky, resp. špirály sľubujú lepšiu priepustnosť kvapaliny, než elektródy vyrobené z diskov, bez predloženia porovnania prietokových parametrov nemožno posúdiť výslednú účinnosť obidvoch porovnávaných typov zariadení, a preto ho označil za nepreukázané. K žalobcom namietanému záveru ÚPV, že namietaný úžitkový vzor nie je výsledkom vynálezcovskej činnosti žalovaný uviedol, že existujúci stav techniky - D1 (využíva sústavu elektród, ktorými sú súosé rúrky), D2 (riešenie, v ktorom je druhá elektróda vyhotovená ako rúrka, v ktorej sú umiestnené elektródy jedného druhu), D2 a D6 (úprava okrajov elektród ich nastrihnutím a vyhnutím vzniknutých segmentov za účelom špirálovitého alebo rotačného prietoku vody), D4 (kladné a záporné vírivé elektródy, ktoré majú tvar špirály) zahŕňajú také informácie a riešenia, ktoré odborníka v danej oblasti motivujú k tomu, aby pri hľadaní vhodnej alternatívy k riešeniu podľa D2 nahradil diskovú elektródu elektródou v tvare rúrky (využívaná v dokumentoch D1 a D2) a upravil ju nastrihnutím a špirálovitým vyhnutím, resp. zatočením vzniknutých segmentov za účelom vytvorenia rotačného prúdenia kvapaliny (D2, resp. D6) alebo, aby diskovú elektródu nahradil elektródou v tvare špirály (D4), a preto nie je napadnuté riešenie výsledkom vynálezcovskej činnosti. Hoci v napadnutom riešení popísaná konštrukcia polarizačných elektród je odlišná od konštrukcie známych elektród, a teda spĺňa podmienku novosti, existujúci stav techniky poskytuje informácie, ktoré vedú odborníka k vyhotoveniu elektród podľa napadnutého riešenia, a preto konštrukcia polarizačných elektród obsiahnutá v napadnutom riešení podľa žalovaného nevyžaduje vynaloženie vynálezcovského úsilia, ale len aplikáciu známych prvkov využívaných pri konštrukcii podobných elektród používaných na rovnaký účel. K tvrdeniu žalobcu, že ak je v napadnutom riešení navrhovaná konštrukcia polarizačných elektród nová, potom jeho technické (napadnuté) riešenie spĺňa podmienku vynálezcovskej činnosti žalovaný uviedol, že podľa zákona o úžitkových vzoroch sú „novosť“ a „vynálezcovská činnosť“ odlišné právne kategórie upravené v rozdielnych zákonných ustanoveniach a hodnotia sa samostatne a nezávisle. Hoci musia byť splnené súčasne, splnenie podmienky „novosti“ nie je zárukou, že posudzované riešenie spĺňa aj podmienku „vynálezcovskej činnosti“. Pri hodnotení novosti technického riešenia sa posudzuje, či stav techniky (konkrétne riešenie opísané v jedinom dokumente stavu techniky) zahŕňa identické riešenie, t. j. také, ktoré obsahuje všetky

znaky definované v nároku na ochranu posudzovaného namietaného riešenia. Pri posudzovaní splnenia podmienky vynálezcovskej činnosti sa hodnotí, či stav techniky (kombinácia viacerých dokumentov) zahŕňa také vedomosti a informácie, na základe ktorých by bol odborník motivovaný vytvoriť napadnuté riešenie bez toho, aby musel vyvinúť vynálezcovské úsilie. Z uvedených dôvodov označil uvedené tvrdenie žalobcu za neopodstatnené a nesprávne. K námietke žalobcu, týkajúcej sa postupu ÚPV v rozpore s rozhodnutím T 95/90 žalovaný uviedol, že prvostupňové rozhodnutie neobsahuje časti, ktoré sú v rozpore s predmetným rozhodnutím, ktoré ani nie je pre ÚPV záväzné. Zdôraznil, že pri aplikácii metódy „problém - riešenie“ je dovolené kombinovať obsah jedného alebo viacerých dokumentov alebo kombinovať časti dokumentov alebo iné časti stavu techniky s najbližším stavom techniky, ak sú z hľadiska ich obsahu zlučiteľné, t. j. ak pre odborníka existuje primeraný základ na spojenie týchto častí.

29. Krajský súd v Banskej Bystrici ako správny súd preskúmal napadnuté rozhodnutie žalovaného, ako aj prvostupňové rozhodnutie a konanie, ktoré ich vydaniu predchádzalo v rozsahu a z dôvodov uvedených v správnej žalobe a dospel k záveru, že žaloba žalobcu nie je dôvodná, a preto ju v súlade s § 190 SSP zamietol.

30. Na pojednávaní pred správnym súdom zotrvali žalobca aj žalovaný na svojej predchádzajúcej argumentácii. K tvrdeniu žalobcu, že napadnutým riešením došlo k zvýšeniu prietoku kvapaliny, a teda aj k zvýšeniu účinku riešenia obsiahnutého v napadnutom úžitkovom vzore, ktoré v dôsledku uvedeného spĺňa podmienku novosti aj podmienku vynálezcovskej činnosti žalovaný uviedol, že zvýšená účinnosť technického riešenia nebola súčasťou nároku žalobcu na ochranu a žalobca ju ani nijakým spôsobom nepreukázal. Ďalší účastník sa pridržiaval svojich písomných vyjadrení a zdôraznil, že pokiaľ žalobca poukazoval vo svojej žalobe na Smernicu EPO, išlo o jej znenie, ktoré bolo vydané až po vydaní preskúmaného rozhodnutia, pričom žalobca ani nepreukázal, že by bol Úrad priemyselného vlastníctva povinný pri rozhodovaní uvedenú Smernicu aplikovať. Vyjadril názor, že nie je účelom správneho konania preukazovať účinnosť technického riešenia, ktorého ochrany sa žalobca domáha s tým, že žalobca mohol dôkaz, ktorého vykonanie navrhoval, sám zabezpečiť a prezentovať. Osoba zúčastnená na konaní sa pridržiavala svojich písomných podaní. Za prekvapivé označila tvrdenie žalobcu, že dôvodom podania jeho prihlášky na ochranu predmetného úžitkového vzoru bolo zvýšenie účinnosti v ňom obsiahnutého technického riešenia, pretože takéto tvrdenie nebolo obsahom podanej prihlášky a nebolo v konaní ani preukázané.

31. Predmetom preskúmaného konania správneho súdu bolo rozhodnutie žalovaného, ktorým ako vecne správne potvrdil prvostupňové rozhodnutie, ktorým bol napadnutý úžitkový vzor vymazaný z registra úžitkových vzorov, pretože v dôsledku nedostatku vynálezcovskej činnosti nespĺňal podmienky pre zápis do registra úžitkových vzorov. Žalovaný (aj prvostupňový orgán verejnej správy) posudzoval splnenie podmienky vynálezcovskej činnosti nezávislého nároku na ochranu napadnutého riešenia postupujúc metódou problém - riešenie. Posúdenie, či bol predmet ochrany úžitkového vzoru v čase jeho zápisu spôsobilý na zápis, je otázkou právnou a orgán verejnej správy vychádza pri rozhodovaní zo skutkového stavu zisteného na základe hodnotenia dôkazov. Správna úvaha orgánu verejnej správy sa preto uplatní iba v obmedzenom rozsahu. Predpokladom právneho posúdenia, či úžitkový vzor spĺňa podmienky stanovené zákonom, je dostatok relevantných skutkových zistení, ktoré splnenie zákonných podmienok potvrdzujú alebo vyvracajú. Z obsahu administratívneho spisu je zrejmé, že v danom prípade postupovali správne orgány v intenciách citovaných právnych noriem, vo veci si zadovážili dostatok skutkových podkladov potrebných pre vydanie rozhodnutia, postupovali v súčinnosti s účastníkmi konania a vo veci rozhodli vecne a právne správne. Žalovaný pri rozhodovaní o rozklade venoval náležitú pozornosť posúdeniu, či prvostupňový orgán verejnej správy skúmal jednotlivé aspekty splnenia zákonných podmienok pre zápis úžitkového vzoru do registra úžitkových vzorov a založil tak svoj právny záver na relevantných skutkových zisteniach a zároveň sa dostatočne vysporiadal s argumentami uvedenými žalobcom v rozklade.

32. Žalobná námietka týkajúca sa určenia dvoch namietaných dokumentov ako najbližšieho stavu techniky, t. j. nesprávneho postupu orgánov verejnej správy (bod 29) bola nekonkrétna, a preto nespôsobilá na preskúmanie. Žalobca neuviedol, aký vplyv mal mať namietaný „nezákonný postup“ na

zákonnosť rozhodnutia žalovaného. Neuviedol, či a z akých dôvodov nebolo možné niektorý z namietaných dokumentov D2 alebo D6 použiť pri posudzovaní splnenia podmienky vynálezcovskej činnosti, a teda, či žalovaný obsah D2 a/alebo D6 vyhodnotil nesprávne, v rozpore s ich obsahom. Neoznačil ani žiadnu logickú chybu v úvahe žalovaného pri hodnotení D2 a D6 vo vzťahu k jeho záveru o nesplnení podmienky vynálezcovskej činnosti pri namietanom úžitkovom vzore. Žalobca ohľadom tvrdeného neštandardne označeného najbližšieho stavu techniky dvoma namietanými dokumentami D2 a D6 argumentoval „Smernicou“, ktorá nie je súčasťou právneho poriadku Slovenskej republiky, a preto nemá žiadny právny význam pre posúdenie zákonosti rozhodnutia žalovaného, rovnako ani rozhodnutie T 95/90, pretože pre rozhodovanie v administratívnom konaní nie je uvedené rozhodnutie sťažnostného senátu Európskeho patentového úradu záväzná. „Smernica“ sa vzťahuje na konanie o európskych patentových prihláškach, t. j. jej aplikovateľnosť v danej veci nebola daná. Vo svojej podstate ide o usmernenie v konaní pred Európskym patentovým úradom, ktoré vydáva jeho predseda. Jej obsahom nie sú právne ustanovenia, ale pokyny na postup pri posudzovaní európskych patentových prihlášok v konaní pred Európskym patentovým úradom. Zaväzujú predovšetkým subjekty podieľajúce sa na konaní a posudzovaní prihlášok a podľa okolností aj na účastníkov konania, ktorými sú prihlasovateľ, majiteľ patentu, či namietateľ (prípadne ich právni zástupcovia). Na základe takto formulovanej žalobnej námietky nebolo možné dospieť k záveru o nezákonnosti preskúmaného rozhodnutia. Správny súd nie je oprávnený pomenovať, dopĺňať, či vyhľadávať dôvody nezákonnosti žalobou napadnutého rozhodnutia, pretože tie musia byť v súlade s § 182 ods. 1 písm. e) SSP súčasťou správnej žaloby. Pre úplnosť správny súd uvádza, že uplatnenie dvoch alebo viacerých informačných prameňov je pri hodnotení vynálezcovskej činnosti možné, a teda nezákonný postup žalovaného nezistil.

33. Žalobca tvrdil, že ním navrhnutý tvar elektród v iónovej polarizačnej jednotke na fyzikálnu úpravu vody, ktorý je predmetom uplatneného nároku na ochranu v napadnutom úžitkovom vzore, nie je alternatívnym riešením k už existujúcim tvarom elektród v zariadeniach na fyzikálnu úpravu vody pracujúcich na galvanickom princípe, a preto bol žalovaným objektívny technický problém definovaný nesprávne (bod 30). Tvrdil, že ním navrhnutý tvar polarizačných elektród je úplne nový, ktorého podstatou je zvýšenie účinnosti zariadenia na fyzikálnu úpravu vody. Správny súd k tomu uvádza, že v konaní nebolo sporné, že tvar polarizačných elektród, ktorý je žalobcom nárokovaný na ochranu, je nový a splnenie podmienky novosti bolo v prvostupňovom rozhodnutí aj v rozhodnutí žalovaného pri namietanom úžitkovom vzore aj konštatované. Pri posudzovaní splnenia podmienky vynálezcovskej činnosti bol stanovením objektívneho technického problému nový tvar polarizačných elektród, navrhnutý žalobcom, označený za alternatívne konštrukčné vyhotovenie elektród, čo bolo plne v súlade so zisteným skutkovým stavom veci. Keďže zariadenia na fyzikálnu úpravu vody s rôznym tvarom elektród sú z existujúceho stavu techniky známe, pričom ale žiadne z nich neobsahujú elektródy v takom tvare, v akom sú predmetom žalobcovho nároku na ochranu v napadnutom úžitkovom vzore, logicky bolo konštrukčné vyhotovenie elektród v tvare podľa napadnutého úžitkového vzoru označené za alternatívne k už existujúcim tvarom elektród, pričom bolo zohľadnené aj tvrdenie žalobcu, že sa ním má dosiahnuť zvýšená účinnosť. To znamená, že táto argumentácia žalobcu nekorešponduje so zisteným skutkovým stavom veci, ani s obsahom napadnutého rozhodnutia. Navyiac bol tento žalobný dôvod nekonkrétny vo vzťahu k tvrdeniu, že splnenie podmienky vynálezcovskej činnosti nebolo posúdené správne, pretože v tomto smere neobsahuje žiadnu právnu úvahu, ktorú by mohol správny súd preskúmať. Žalobca sa ďalej vyjadruje k účinnosti napadnutého riešenia v porovnaní s účinnosťou obdobných technických zariadení/riešení známych zo stavu techniky s tým, že novým konštrukčným riešením polarizačných elektród podľa napadnutého úžitkového vzoru sa rieši podstatné zvýšenie účinnosti polarizačných jednotiek pracujúcich na galvanickom princípe a namieta nedostatok skutkových zistení a nedostatok dôvodov rozhodnutia žalovaného v otázke hodnotenia účinnosti napadnutého riešenia. Takto formulovanej žalobnej námietke nebolo možné priznať úspech, pretože žalobca neargumentuje voči podstate rozhodnutia žalovaného, t. j. voči neuznaniu splnenia podmienky vynálezcovskej činnosti. Žalobca len prezentuje vlastné hodnotenie účinnosti namietaného riešenia a riešení obsiahnutých v D2 a D6, ale neuvádza, aký vplyv majú jeho tvrdenia na zákonosť rozhodnutia žalovaného, a teda akej chyby sa žalovaný dopustil pri aplikácii práva na zistený skutkový stav veci, keď konštatoval, že zvýšenie účinnosti známeho technického riešenia (zariadenie na fyzikálnu úpravu vody založené na galvanickom princípe) nie je charakteristikou vynálezcovskej činnosti v zmysle § 8 zákona o

úžitkových vzoroch.

34. Námieta nesprávne/nedostatočne zisteného skutkového stavu veci (bod 31) nebola dôvodná, pretože nemala oporu v zistenom skutkovom stave veci, ani v obsahu rozhodnutia žalovaného. Žalobca ju odôvodnil nevykonaním dôkazu na preukázanie zvýšenej účinnosti namietaného riešenia. Táto skutková okolnosť však nebola pre posúdenie splnenia podmienky vynálezcovskej činnosti relevantná, pretože „zvýšenie účinnosti“ nie je charakteristikou vynálezcovskej činnosti v zmysle § 8 zákona o úžitkových vzoroch. „Zvýšenie účinnosti“ nebolo ani žalobcom uplatneným nárokom na ochranu v namietanom úžitkovom vzore. To znamená, že „účinnosť“ namietaného riešenia vo vzťahu k zistenému skutkovému stavu veci nemala žiadny právny význam pre rozhodnutie o podanom návrhu na výmaz napadnutého úžitkového vzoru. Nevykonanie dokazovania na preukázanie/overenie/potvrdenie tejto skutočnosti preto nemalo vplyv na správnosť/úplnosť skutkových zistení, ktoré boli podkladom preskúmaného rozhodnutia. Ani tvrdenie žalobcu, že nevykonaním dôkazu na „účinnosť“ napadnutého riešenia žalovaný porušil § 32 - 34, resp. § 3 ods. 2 a 5 Správneho poriadku nemohlo obstať, pretože nemalo oporu v platnej právnej úprave. Na konanie pred Úradom priemyselného vlastníctva sa Správny poriadok vzťahuje len v obmedzenom rozsahu. Použitie ustanovení § 32 - 34 Správneho poriadku je priamo vylúčené § 58 ods. 5 zákona o úžitkových vzoroch, ktorý ako lex specialis k Správneému poriadku upravuje v § 52 osobitným spôsobom „podklady pre rozhodnutie“. V ňom sú označené subjekty povinné predkladať/navrhovať dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, ktoré tvoria rámec skutkových zistení, a tiež vykonanie a hodnotenie dôkazov. Úrad priemyselného vlastníctva nemá povinnosť presne a úplne zistiť skutočný stav veci, pretože rozhoduje na základe skutkového stavu zisteného z účastníkmi konania predložených alebo navrhnutých dôkazov. Ustanovenia § 32 - 34 Správneho poriadku sú konkretizáciou základných pravidiel konania pred orgánmi verejnej správy, upravenými v § 3 ods. 5 Správneho poriadku, týkajúcich sa totožnej otázky, a to skutkového stavu, ktorý má byť podkladom rozhodnutia, a preto by aplikácia § 3 ods. 5 Správneho poriadku v danej veci bola contra legem k § 52 zákona o úžitkových vzoroch. Správny súd v tejto súvislosti zdôrazňuje, že pre posúdenie zákonnosti rozhodnutia žalovaného nebola „účinnosť“ napadnutého riešenia relevantná, a preto nepredloženie/nevykonanie dôkazu na túto otázku nemalo žiadny právny význam. Preto, ak orgány verejnej správy neusmernili žalobcu (§ 3 ods. 2 Správneho poriadku) na predloženie dôkazu o účinnosti napadnutého riešenia, konanie nezaťažili vadou, ktorá by mala alebo mohla mať vplyv na zákonnosť rozhodnutia o výmaze napadnutého úžitkového vzoru z registra úžitkových vzorov.

35. Vo vzťahu k namietanému nesprávneému posúdeniu splnenia podmienky vynálezcovskej činnosti (bod 32) žalobca okrem vlastného popisu riešenia obsiahnutého v namietaných dokumentoch D1 až D7 neuviedol žiadnu argumentáciu, ktorú by bolo možné preskúmať a ktorou by túto žalobnú námietku obhájil. Neuviedol, v čom boli skutkové zistenia žalovaného vo vzťahu k popisu riešenia v D1 až D7 nesprávne, nezodpovedajúce ich obsahu. Neuviedol, akej logickej chyby sa žalovaný dopustil pri hodnotení namietaných dokumentov vo vzťahu k splneniu podmienky vynálezcovskej činnosti, či pri aplikácii práva na zistený skutkový stav veci. Žalovaný v rozhodnutí uviedol svoju úvahu, na základe ktorej považoval pre odborníka v danej oblasti (t. j. aj žalobcu) existujúci stav techniky tvorený D1 až D7 za dostatočný zdroj informácií pre modifikovanie v nich obsiahnutých riešení a vytvorenie namietaného riešenia. Okrem popretia správnosti tejto úvahy žalovaného žalobca preskúmateľné skutkové a právne argumenty nepredniesol, a preto je táto žalobná námietka len jeho polemikou so závermi žalovaného a vlastným hodnotením splnenia podmienky vynálezcovskej činnosti, ktoré však pre záver o nezákonnosti rozhodnutia nepostačujú. Správny súd pritom zdôrazňuje, že potvrdená „novosť“ technického riešenia nie je zárukou potvrdenia „vynálezcovskej činnosti“. Takáto úvaha žalobcu je výsledkom chyby v jeho logickom myslení a nemá ani oporu v platnej právnej úprave. Novosť technického riešenia a vynálezcovská činnosť sú samostatné právne kategórie, ktorých splnenie je podmienené osobitnými, samostatne posudzovanými podmienkami. Ani priebeh tvorby, či testovania napadnutého riešenia nesvedčí o vynálezcovskej činnosti, pretože nezodpovedá zákonných kritériám, ktoré sa pre jej splnenie v zmysle § 8 zákona o úžitkových vzoroch vyžadujú.

36. Námieta neodôvodneného postupu žalovaného vo vzťahu k skôr zapísaným úžitkovým vzorom a patentom (bod 33) bola z hľadiska namietanej nezákonnosti rozhodnutia žalovaného nekonkrétna.

Žalobca tvrdil, že pri právnej úvahe žalovaného uplatnenej v preskúmvanej veci boli skôr zapísané úžitkové vzory a patenty zapísané nesprávne, neuviedol však, akým spôsobom to malo ovplyvniť zákonnosť preskúmvaného rozhodnutia. Takto formulovanej žalobnej námietke pre nedostatok právnej argumentácie nebolo možné vyhovieť.

37. Rozhodnutie orgánu verejnej správy je nepreskúmateľné, ak je nezrozumiteľné, teda nejasné alebo protirečivé, alebo ak je nedostatočne odôvodnené. Nedostatok dôvodov znamená jednak absolútny nedostatok odôvodnenia, alebo ak z obsahu rozhodnutia nie je zrejmé, aké úvahy viedli orgán verejnej správy pri vyhodnotení dokazovania a pri právnom posudzovaní veci, t. j. keď neobsahuje skutočnosti, ktoré viedli orgán verejnej správy k rozhodnutiu. Nepreskúmateľnosť pre nedostatok dôvodov je založená zásadne na nedostatku dôvodov skutkových, pričom musí ísť o vady skutkových zistení, o ktoré boli opreté rozhodovacie dôvody. Požiadavky na odôvodnenie rozhodnutia orgánu verejnej správy sú normované v § 47 ods. 3 Správneho poriadku. Rozhodnutie musí obsahovať skutočnosti, ktoré boli podkladom na rozhodnutie, úvahy, akými bol orgán verejnej správy vedený pri hodnotení dôkazov, jeho správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval a ako sa vyrovnal s námietkami a návrhmi účastníkov konania. Žalobná námietka nezákonnosti rozhodnutia žalovaného pre jeho nepreskúmateľnosť pre nedostatok dôvodov (bod 29, 30, 34) nemá oporu v obsahu rozhodnutia žalovaného. Jeho preskúmaním správny súd zistil, že obsahuje všetky zákonom stanovené náležitosti. Podkladom rozhodnutia boli ďalším účastníkom predložené namietané dokumenty D1 až D7, na základe ktorých tvrdil, že napadnutý úžitkový vzor v čase jeho zápisu, a ani po obmedzení nárokov na ochranu žalobcom podmienky na zápis do registra úžitkových vzorov nespĺňa, pretože nie je nový a nie je ani výsledkom vynálezcovskej činnosti. Žalovaný sa jednotlivými namietanými dokumentmi D1 až D7 zaoberal a pri posudzovaní splnenia podmienky novosti a vynálezcovskej činnosti vyhodnotil ich obsah v spojení so žalobcom uplatnenými nárokmi na ochranu. Vysvetlil, na základe akých skutkových zistení (obsah/podstata namietaných dokumentov a namietaného úžitkového vzoru) považoval namietaný úžitkový vzor za nový, ale nie za výsledok vynálezcovskej činnosti. Podrobne sa vyjadril aj k námietkam žalobcu, ktoré boli obsahom jeho rozkladu. Bola objasnená aj opodstatnenosť použitia D2 a D6 ako najbližšieho stavu techniky, a preto iné tvrdenie žalobcu nemá oporu v obsahu preskúmvaného rozhodnutia. To znamená, že skutkové a právne otázky, ktoré boli pre rozhodnutie podstatné, pretože na nich bolo rozhodnutie založené, boli v dostatočnom rozsahu zodpovedané a žalovaný poskytol žalobcovi odpoveď aj na jeho argumentáciu, ktorá bola pre rozhodnutie relevantná. Správny súd zdôrazňuje, že orgány verejnej správy nemajú povinnosť zaoberať sa každou jednotlivou námietkou, ale len tými, ktoré majú pre rozhodnutie význam, a teda sa týkajú tých skutkových okolností a ich právneho posúdenia, na ktorých bolo rozhodnutie založené. Požiadavka žalobcu na identifikovanie rozdielov medzi D2 a D6 nemá oporu v platnej právnej úprave. Dôvody žalobcom tvrdenej nepreskúmateľnosti rozhodnutia zhrnuté v bode 34) tohto rozsudku boli formulované tak všeobecne, že ich nebolo možné jednotlivo podrobiť preskúmaniu. Z uvedených dôvodov vyhodnotil správny súd túto žalobnú námietku len ako nesúhlas žalobcu s rozhodnutím žalovaného a jeho dôvodmi, ktorý nepostačuje pre záver o nezákonnosti rozhodnutia.

38. Správny súd nevykonal žalobcom navrhované dokazovanie na zistenie účinnosti napadnutého riešenia, pretože jednak nie je súdom skutkovým a jednak táto skutková okolnosť nebola pre jeho rozhodnutie právne významná. Rozhodnutie žalovaného bolo založené na tom, že napadnutý úžitkový vzor nebol výsledkom vynálezcovskej činnosti, ktorej charakteristikou v zmysle § 8 zákona o úžitkových vzoroch nie je „účinnosť technického riešenia“, ktorá ani nebola predmetom posudzovaných nárokov na ochranu, a preto tento dôkaz nebol spôsobilý preukázať nesprávnosť posúdenia splnenia podmienky vynálezcovskej činnosti, a teda nezákonnosť rozhodnutia žalovaného. K návrhu na vykonanie dokazovania, prednesenému osobou zúčastnenou na konaní správny súd neprihliadol, pretože právo navrhovať v tomto konaní dôkazy jej nepatrí.

39. Správny súd na námietky nezákonnosti, ktoré neboli uplatnené v žalobe, resp. boli neskôr dopĺňané už nemohol prihliadnuť z dôvodu, že boli uplatnené po uplynutí lehoty na podanie správnej žaloby.

II. Kasačná sťažnosť, vyjadrenia.

40. Proti právoplatnému rozsudku krajského súdu v zákonom stanovenej lehote podal kasačnú sťažnosť sťažovateľ ako žalobca, pričom kasačnú sťažnosť oprel o kasačné dôvody s poukazom na § 440 ods. 1 písm. f/ a písm. g/ SSP.

41. Porušenie práva sťažovateľa na spravodlivý proces sťažovateľ zdôvodnil tým, že sťažovateľ je presvedčený, že Úrad porušil ustanovenie § 3 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb., podľa ktorého správne orgány sú povinné postupovať v konaní v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania, zúčastnenými osobami a inými osobami, ktorých sa konanie týka, a dať im vždy príležitosť, aby mohli svoje práva a záujmy účinne obhajovať, najmä sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia, a uplatniť svoje návrhy.

42. V doterajšom priebehu konania bol zo strany sťažovateľa opakovane podaný návrh na vykonanie znaleckého dokazovania - v konaní pred Úradom, ako aj v správnom súdnom konaní. Argumentácia Úradu, podľa ktorého tak mohol a mal urobiť sťažovateľ sám na svoje náklady, nemôže v podmienkach právneho štátu obstáť. V nadväznosti na to je logicky nezdôvodniteľná konštrukcia súdu, že posúdenie účinnosti úžitkového vzoru nebolo relevantné pre posúdenie zákonnosti rozhodnutia. Úrad pritom vyslovil v konaní viaceré pochybnosti ohľadom účinnosti úžitkového vzoru, s ktorými sa nevysporiadal.

43. Súd je povinný rozhodnúť tak, aby bol skutkový stav ustálený a rozhodnutie právne odôvodnené. Sťažovateľ pritom vychádza z viacerých nezrovnalostí, ktoré Úrad uviedol v rozhodnutí, a na ktoré súd nijako nereagoval, tieto mohli byť efektívne odstránené práve prostredníctvom navrhovaného znaleckého dokazovania.

44. Sťažovateľ nesúhlasí s argumentáciou súdu, že aplikácia § 3 ods. 5 Správneho poriadku by v danej veci bola contra legem k § 52 zákona o úžitkových vzoroch. Úrad je správnym orgánom a je povinný dodržiavať princípy a zásady, ktoré sú v rámci konania nadradené jednotlivým ustanoveniam. Ide o zjavný rozpor Správneho poriadku a zákona č. 5 17/2007 Z. z. o Úžitkových vzoroch a v tomto smere je na zvážení súdu podať návrh na súlad predmetného zákona s Ústavou Slovenskej republiky.

45. Cieľom návrhu znaleckého dokazovania pritom nemohlo byť nič iné, ako porovnať účinnosť úžitkového vzoru s najbližším stavom techniky - riešením podľa jedného dokumentu, čo predstavuje štandardný postup. Namiesto zjavne jednoduchšieho postupu si svoju rozhodovaciu činnosť Úrad účelovo skomplikoval a následne obhajoval nezrovnalosti v napadnutom rozhodnutí. Znalecký posudok mal vyriešiť otázku, aký by bol výsledok rozhodovacieho procesu Úradu alebo súdu pri aplikácii štandardného postupu.

46. Je to práve účinnosť, ktorá je charakteristickým znakom vynálezcovskej činnosti. Súd opätovne nekriticky akceptuje argumentáciu Úradu, podľa ktorej pre posúdenie zákonnosti rozhodnutia nie je relevantná účinnosť Úžitkového vzoru. Práve zvýšenie účinnosti je hlavnou motiváciou vynálezcovskej činnosti. Je potrebné si uvedomiť, že vyvíjať produkt bez toho, aby bol účinnejší buď z pohľadu výsledného produktu, alebo z pohľadu nákladov na finančné prostriedky a/alebo čas strávený pri jeho výrobe, nedáva žiadny zmysel. Výsledkom vynálezcovskej činnosti je vynález ako taký, ktorý je vyriešením technického problému, ktoré je nový a znamená v porovnaní so svetovým stavom techniky pokrok, prejavujúci sa novým alebo vyšším účinkom.

47. Sťažovateľ pritom opakovane zdôrazňoval vyššiu účinnosť úžitkového vzoru oproti riešeniam podľa porovnávaných dokumentov najbližšieho stavu techniky. Úrad a ani súd sa nijako nevysporiadali s týmto tvrdením, pritom sám Úrad konštatoval, že „k dispozícii nie sú žiadne porovnania prietokových parametrov a ďalších vlastností zariadenia podľa napadnutého riešenia so zariadením podľa týchto dokumentov”.

48. Návrh na vykonanie znaleckého dokazovania tak sťažovateľom v správnom súdnom konaní

uplatnený nebol, i napriek tomu, že vzhľadom na horeuvedené skutočnosti išlo o návrh dôvodný. Tým bolo sťažovateľovi jednoznačne upreté jeho právo na spravodlivý proces a aj samotné rozhodnutie, ako aj rozsudok.

49. Vo vzťahu k námietke nesprávneho právneho posúdenia veci sťažovateľ uviedol, že z rozsudku vyplýva, že súd sa nekriticky stotožnil s rozhodnutím Úradu, vrátane jeho odôvodnenia, ktoré bez akejkoľvek hlbšej úvahy kopíruje. Sťažovateľ pritom jasne poukázal na neštandardný postup pri porovnávaní až dvoch dokumentov z najbližšieho stavu techniky, čo Úrad a ani súd nijako neodôvodnili. Nejde o žiadnu polemiku so závermi súdu, ale o požiadavku na dodržanie princípu materiálnej pravdy (vo vzťahu k rozhodovaniu na základe spoľahlivo zisteného skutkového stavu) a precedenčnej zásady, v zmysle ktorej správny orgán rozhoduje v obdobných veciach rovnako, čím je daná predvídateľnosť rozhodnutí v správnom konaní.

50. Nesprávne právne posúdenie veci predstavuje právnu vadu rozhodnutia. Súd v posudzovanej veci vec nesprávne právne posúdil tým, že obsah správne zvolenej právnej normy (§ 8 Zákona o úžitkových vzoroch) nesprávne interpretoval, a to vzhľadom na nesprávne zvolený postup pri posudzovaní splnenia podmienky vynálezcovskej činnosti vo vzťahu k napadnutému úžitkovému vzoru.

51. Keďže úrad neodôvodnil použitie až dvoch dokumentov z najbližšieho stavu techniky a dvoch ďalších dokumentov zo stavu techniky, hoci štandardne sa pri metóde „problém-riešenie“ porovnáva s napadnutým Úžitkovým vzorom iba jedno riešenie, ide o zjavný rozpor so zásadou materiálnej pravdy, ako aj s precedenčnou zásadou. Konkrétne sú tu viaceré problémy, s ktorými sa súd nevysporiadal:

- pri aplikácii metódy „problém-riešenie“, v rámci ktorého Úrad porovnával Úžitkový vzor s najbližším stavom techniky, prebiehalo porovnanie najprv znakmi riešení podľa dokumentov D2 a D6, neskôr si Úrad „pomohol“ riešeniami podľa dokumentov D4 a D7; v napadnutom rozhodnutí pritom úrad sám konštatoval, že v praxi sa štandardne určuje iba jeden dokument ako najbližší stav techniky - i napriek tomu skombinoval viacero znakov hneď niekoľkých dokumentov;

- označenie cieľa vynálezcovskej činnosti pri Úžitkovom vzore, kde úrad najprv konštatoval rovnaké účinky Úžitkového vzoru v porovnaní s riešeniami podľa dokumentov a D1 a D6, čo neskôr poprel, odôvodňujúc to chýbajúcimi porovnaniami parametrov a ďalších vlastností Úžitkového vzoru so zariadeniami podľa týchto dokumentov;

- ak by mal Úrad postupovať týmto spôsobom pri každom návrhu na výmaz Úžitkového vzoru (čo zjavne nerobí, keďže tento konkrétny postup označil za neštandardný) absolútne by sa tým poprel akýkoľvek zmysel podmienky vynálezcovskej činnosti stačilo by zakazdým skombinovať viacero znakov hneď niekoľkých riešení a bolo by tak zrejmé, že každé riešenie, okrem úplne prvého, podmienku vynálezcovskej činnosti nespĺňa; to znamená, že ak by rovnaká porovnávací metóda ako v bode vyššie bola zvolená aj pri predchádzajúcich riešeniach, jedine riešenie podľa dokumentu D1 by splnilo kritérium vynálezcovskej činnosti.

52. K porovnávacíj metóde pomocou dvoch dokumentov z najbližšieho stavu techniky namiesto jedného. Súd sa v tomto smere pevne držal argumentácie úradu, i napriek tomu, že je absolútne nepochopiteľné rozhodovať komplikovanejším, náročnejším spôsobom, vytvárajúcim nejednoznačné závery. Ak sa súd stotožnil s postupom úradu, ktorý posudzoval splnenie vynálezcovskej činnosti kombináciou rôznych častí textov z rôznych namietaných dokumentov ide o zrejmy rozpor s rozhodnutím sťažnostného senátu Európskeho patentového úradu (ďalej len „EPOS“) č. spisu T 95/90 (str. 8), na ktorý poukázal sťažovateľ v podanom rozklade a zároveň aj v správnej žalobe, ktorý za týmto účelom pripúšťa iba kombináciu rôznych častí textu v jednom dokumente, nie v rôznych dokumentoch. Je tým zrejmé, že postup úradu, ktorý súd nekritický obhajuje, je neštandardný a bol by neprípustný bez ohľadu na to, či by na jeho použitie boli dané dôvody.

53. Neštandardný postup úradu a súdu potvrdzuje časť Smernice upravujúca prieskumné konanie EPO, ktorá kombinovanie informácií bližšie popisuje v časti G - Kapitola VII - 17, čl. 6 s názvom „Combining

pieces of prior art” (pozn. kombinovanie častí doterajšieho stavu techniky). Smernica v uvedenej časti výslovne hovorí o tom, že ak sa stav techniky porovnáva s viacerými dokumentmi z najbližšieho stavu techniky, ide o indikáciu prítomnosti vynálezovskej činnosti. To znamená, že zatiaľ čo smernica pripúšťa kombináciu častí viacerých dokumentov za indikáciu prítomnosti vynálezovskej činnosti, úrad a ani súd sa s touto skutočnosťou nijako nevysporiadali a zaujali úplne opačný názor, t. j. že kombinácia viacerých dokumentov v žiadnom prípade neindikuje vynálezovskú činnosť. Dôvody, pre ktoré sa Úrad ako aj súd odklonili od smernice, nijako nešpecifikovali.

54. Je potrebné uvedomiť si, že EPO ako európska autorita v oblasti patentového práva, ako aj ním vydaná Smernica upravujúca pravidlá prieskumového konania o európskych patentových prihláškach Európskym patentovým úradom (ďalej len „Smernica”, body 26 a 27 Správnej žaloby) predstavujú výrazný prvok smerujúci k zjednocovaniu a k ustáleniu kvality rozhodovacej praxe patentových úradov v jednotlivých členských štátoch. Smernica obsahuje výkladové pravidlá vo vzťahu k Európskemu patentovému dohovoru (ďalej len „Patentový dohovor”), ktorý je súčasťou právneho poriadku Slovenskej republiky a v zmysle čl. 7 ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky má prednosť pred zákonmi platnými a účinnými na území Slovenskej republiky, vrátane Zákona o úžitkových vzoroch. Z článku 140 Patentového dohovoru pritom vyplýva, že sa primerane aplikuje aj vo vzťahu k Úžitkovým vzorom, a to najmä vo veci rovnosti európskej prihlášky s vnútroštátnou prihláškou.

55. Okrem Patentového dohovoru je potrebné spomenúť aj Parížsky dohovor na ochranu priemyselného vlastníctva (ďalej len „Parížsky dohovor”), ktorý je rovnako ako Patentový dohovor právne záväzný na území Slovenskej republiky a má prednosť pred právnymi predpismi Slovenskej republiky. Vzhľadom na aplikáciu Patentového dohovoru a Parížskeho dohovoru je zrejmé, že právna úprava jednotlivých štátov Európskej únie je podobná, v mnohých častiach totožná. Uvedené znamená, že výklad práva duševného vlastníctva, vrátane právnej ochrany patentov a Úžitkových vzorov, by mal byť v podmienkach slovenského právneho poriadku rovnaký, resp. obdobný, ako je tomu v ostatných členských štátoch. V rovnakých prípadoch by tak mal Úrad rozhodovať rovnakým spôsobom ako EPO, v tejto veci sa to týka najmä, nie však výlučne aplikácie metódy „problém-riešenie” a porovnávaní znakov Úžitkového vzoru s až dvoma dokumentmi najbližšieho stavu techniky (namiesto jedného dokumentu, čo je ustáleným štandardom), čo znamená, že prístup Úradu bol opačný ako prístup EPO, a to bez bližšieho zdôvodnenia.

56. Postup súdu, kedy nekriticky preberá nesprávny myšlienkový postup Úradu, je v predmetnej veci nielen v rozpore so Smernicou, ale aj v rozpore s princípom právnej istoty. Účelom smernice totiž nie je nič iné ako harmonizovať právo členských štátov Európskej únie, medzi ktoré patrí aj Slovenská republika. Tým je daný jasný zámer v čo najväčšej miere zjednotiť registráciu, ako aj rozhodovacie procesy týkajúce sa predmetov duševného vlastníctva. Smernica sa jasne vyslovila, akým spôsobom je potrebné posudzovať vynálezovskú činnosť. I napriek odporúčaciemu charakteru smernice ide o predpis nadnárodnej právnej sily, ktorý Úrad nemohol pri svojom rozhodovaní ignorovať. Stal sa však pravý opak a Úrad sa odklonil od odporúčaného postupu a v rozpore so smernicou vyslovil záver, že Úžitkový vzor nespĺnil podmienku vynálezovskej činnosti.

57. Uvedené rozhodnutie je tak v zmysle nielen vnútroštátnej, ale aj európskej patentovej praxe prekvapivé. Ak má byť bežným štandardom porovnávať riešenie s viacerými znakmi viacerých dokumentov z najbližšieho stavu techniky, je možné presadiť ho maximálne v rámci vnútroštátneho práva, čím sa však Úrad a Slovenská republika ako taká bude uberať opačným smerom ako zvyčajná časť Európskej únie.

58. Ide tým o zjavný zásah do princípu právnej istoty, keďže jednak nie je zrejmé, aký postoj chce Úrad zaujať k odporúčaniam od európskych orgánov, jednak nie je zrejmé, ako bude vyzeráť rozhodovacia prax Úradu do budúcnosti. Je potrebné uvedomiť si, že rozsudok vytvorí precedens, na základe ktorého môžu byť potenciálne podané desiatky, ba až stovky návrhov na výmaz patentov/Úžitkových vzorov, ktoré sú v súčasnosti platne zapísané v registri UPV. Tvrdý konkurenčný boj dostane „novú zbraň” v

možnosti argumentovať rozsudkom a zabezpečiť si tak u Úradu prierezové vykombinovanie znakov napadnutého riešenia naprieč celým stavom techniky tak, aby boli napadnuté riešenia úspešne vymazané.

59. Takýto možný vývin je z pohľadu doterajšieho stavu absolútne neakceptovateľný. Nepomerne sa tým zvýšia kritéria na splnenie podmienky vynálezovskej činnosti, kedy autor vynálezu nebude môcť vôbec nadviazať na žiadny známy znak techniky a ak áno, tak sa bude spoliehať na to, že Úrad si tieto znaky nevykombinuje tak, aby bol vynález (patent/úžitkový vzor apod.) vymazaný z registra.

60. K podmienkam novosti a vynálezovskej činnosti. Argumentácia súdu, že pojmy „novosť“ a „vynálezovská činnosť“ sú samostatnými právnymi kategóriami, ktoré je potrebné posudzovať oddelene, nekorešponduje s odbornou literatúrou a ani praxou. Potvrďuje to aj Blackov právnický slovník 10, podľa ktorého je vynálezovská činnosť definovaná ako „proces vymýšľania a vytvárania niečoho, čo už bolo známe alebo existuje, vykonávaním nezávislého vyšetrovania a experimentu“. V tejto súvislosti vyznieva absurdne argument súdu uvedený na str. 22 rozsudku, podľa ktorého „ani priebeh tvorby, či testovania napadnutého riešenia nesvedčí o vynálezovskej činnosti, pretože nespĺňa zákonné kritériá“.

61. Práve naopak, vynálezovskou činnosťou sa dosahuje vytvorenie niečoho nového, čo je aj prípadom Úžitkového vzoru. Súd a ani Úrad sa nijako nezaoberali procesom tvorby a testovania Úžitkového vzoru, a splnenie podmienky novosti žiadnym spôsobom nezohľadnili pri hodnotení splnenia podmienky vynálezovskej činnosti. Je logické, že nemohli dospieť k správne mu a riadne mu odôvodneniu posúdenia podmienky vynálezovskej činnosti. Aj táto skutočnosť vytvára nebezpečný precedens smerom do budúcnosti, kedy bude úplne irelevantné, že autor vytvoril niečo nové - postačovať bude kombinácia ľubovoľného počtu znakov viacerých dokumentov z existujúceho stavu techniky, ktorá vyvráti akúkoľvek snahu vylepšiť už existujúce riešenia. Z toho logicky vyplýva, že ani vylepšeniam motorov, mobilných telefónov alebo osobných počítačov už nebude možné poskytovať právnu ochranu vo forme patentov/úžitkových vzorov, lebo ich súčasné znaky k takým vylepšeniam jednoznačne motivujú. Právnu ochranu by tak nedostal ani prípadný vynález „hodiniek s vodotryskom“, kde je jeho pozícia o to slabšia, že ide o populárny, všeobecne rozšírený pojem - nedalo by sa tak povedať, že by autor vynášiel niečo nové.

62. K nevysporiadaniu sa s podstatnými žalobnými námietkami. Ako vyplýva z judikatúry kasačného súdu nie je nutné, aby na každú žalobnú námietku bola daná súdom podrobná odpoveď. Ak však súd v odôvodnení nereaguje na zásadnú, relevantnú námietku, súvisiacu s predmetom správnej žaloby podanej sťažovateľom, je potrebné tento nedostatok považovať za prejav arbitrárnosti (svojoľnosti) rozhodnutia. Súd je povinný dbať na to, aby jeho rozhodnutie bolo presvedčivé, na podporu čoho uvedie dostatočné argumenty.

63. Procesným právom účastníka je i právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia. Krajský súd pritom nevyhodnotil úplne zásadnú námietku sťažovateľa (ako je uvedené vyššie, vo vzťahu k prípustnosti porovnávacej metódy „problém-riešenie“, pri ktorej boli použité dve riešenia z najbližšieho stavu techniky namiesto jedného). Krajský súd vo veci sťažovateľa neopomenul len akési marginálne žalobné námietky, ale nereagoval na námietky sťažovateľa, ktoré boli pre konanie zásadné a kľúčové. Nedostatok riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia súdneho rozhodnutia je preto porušením práva na spravodlivé súdne konanie (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8 Sľž/29/2010 zo dňa 10. marca 2011).

64. Imanentnou súčasťou obsahu základného práva na súdnu (a inú právnu) ochranu je i právo na riadny a spravodlivý proces a v rámci neho i právo účastníka (súdneho) konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu (porovnaj III. ÚS 209/04; III. ÚS 271/05-9; III. ÚS 95/06-6).

65. Súd pritom sám konštatuje, že „nepreskúmateľnosť pre nedostatok dôvodov je založená zásadne na nedostatku dôvodov skutkových, pričom musí ísť o vady skutkových zistení, o ktoré boli opreté rozhodovacie dôvody“. Sťažovateľ má za to, že taký nedostatok tak v konaní pred Úradom, ako aj v konaní pred súdom nastal, keďže dostatočne nevysvetlil jednak použitie absolútne neštandardného postupu pri skúmaní objektívneho technického problému (metóda problém-riešenie), nezaoberal sa účinnosťou, resp. zlepšeniami Úžitkového vzoru oproti najbližšiemu stavu techniky, a ani neposudzoval vynálezcovskú činnosť v súvislosti so splnením podmienky novosti. Vzhľadom na to, že ani Úrad a ani súd si svoju „zákonnú domácu úlohu“ nespĺnili, je rozsudok nepreskúmateľný a z tohto dôvodu nezákonný.

66. Na základe uvedeného má sťažovateľ za to, že krajský súd nesprávnym procesným postupom znemožnil sťažovateľovi, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že jednoznačne došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a zároveň rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci, čím je rozsudok súdu nepreskúmateľný a nezákonný. Navrhol teda, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 24,9/158/2018-264 zo dňa 09.01.2020 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

67. V súlade s § 447 SSP sťažovateľ navrhol aby súd priznal kasačnej sťažnosti odkladný účinok, keďže právnymi následkami napadnutého rozsudku súdu by hrozila závažná ujma a priznanie odkladného účinku nie je v rozpore s verejným záujmom.

68. Ku kasačnej sťažnosti sa písomne vyjadril žalovaný. Podľa názoru žalovaného ani jeden z uplatnených dôvodov kasačnej sťažnosti nie je opodstatnený. Krajský súd vec preskúmal náležite, vysporiadal sa so všetkými podstatnými argumentami sťažovateľa. Podľa žalovaného absentuje konkretizácia toho, v čom podľa sťažovateľa spočíva pochybenie krajského súdu. Samotný nesúhlas so závermi, ktoré sú vyjadrené v napadnutom rozsudku nie je dostatočným dôvodom pre kasačné konanie. Žiadal kasačnú sťažnosť sťažovateľa zamietnuť.

69. Ku kasačnej sťažnosti sa písomne vyjadrila aj zúčastnená osoba v konaní. Osoba zúčastnená na konaní sa stotožňuje s odôvodnením ÚPV SR v zmysle ktorého, ak sťažovateľ považoval za potrebné podporiť svoje tvrdenia znaleckým posudkom, mohol a mal tak urobiť sám. Ust. § 58 ods. 5 zákona č. 517/2007 Z. z. o úžitkových vzoroch vylučuje o. i. použitie ust. § 32 až § 34 Správneho poriadku, pričom ust. § 32 Správneho poriadku neumožňuje správne orgánu, aby si potrebné podklady pre rozhodnutie zaobstaral aj sám. Z tohto vzťahu Správneho poriadku a zákona o úžitkových vzoroch podľa osoby zúčastnenej na konaní vyplýva, že pokiaľ mal sťažovateľ záujem porovnať účinnosť úžitkového vzoru s najbližším stavom techniky a znaleckým posudkom, tak mohol urobiť sám na svoje náklady. Stotožnil sa s dôvodmi uvedenými v rozhodnutí žalovaného a aj správneho súdu, žiadal kasačnú sťažnosť sťažovateľa zamietnuť.

70. Ďalší účastník konania sa ku kasačnej sťažnosti písomne nevyjadril.

III. Konanie pred kasačným súdom, právne názory

71. Senát Najvyššieho súdu SR konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu, pričom po zistení, že kasačná sťažnosť bola podaná oprávnenou osobou v zákonom stanovenej lehote (§ 442 ods. 1, § 443 ods. 1 SSP) a že ide o rozsudok proti ktorému je kasačná sťažnosť prípustná, jednomyselne dospel k záveru, že kasačná sťažnosť je dôvodná. Rozhodol bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP) s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 26. mája 2021 (§ 137 ods. 4 SSP v spojení s § 452 odsek 1 SSP).

72. Podľa čl. 1 ods. 1 veta prvá Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) Slovenská republika je

zvrchovaný, demokratický a právny štát.

73. Podľa čl. 2 ods. 2 ústavy štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

74. Podľa čl. 152 ods. 4 ústavy výklad a uplatňovanie ústavných zákonov, zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s touto ústavou.

75. Podľa § 440 ods. 1a 2 SSP kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len tým, že krajský súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že

- a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu,
- c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred krajským súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie,
- e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený krajský súd,
- f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,
- h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu,
- i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo
- j) podanie bolo nezákonne odmietnuté.

Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v odseku 1 písm. g) až i) sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred krajským súdom.

76. Podľa § 139 ods. 1 až 5 SSP v písomnom vyhotovení rozsudku sa po slovách „V mene Slovenskej republiky“ uvedie označenie správneho súdu, mená a priezviská sudcov rozhodujúcich vo veci, presné označenie účastníkov konania a ich zástupcov, účasť prokurátora, označenie prejednávanej veci, znenie výroku, odôvodnenie, poučenie o prípustnosti kasačnej sťažnosti, o lehote na podanie kasačnej sťažnosti, o náležitostiach kasačnej sťažnosti, o povinnom zastúpení advokátom v kasačnom konaní alebo o neprípustnosti opravného prostriedku, deň a miesto vyhlásenia.

2) V odôvodnení rozsudku uvedie správny súd stručný priebeh administratívneho konania, stručné zhrnutie napadnutého rozhodnutia, podstatné zhrnutie argumentov žalobcu a vyjadrenia žalovaného, prípadne ďalších účastníkov, osôb zúčastnených na konaní a zainteresovanej verejnosti, posúdenie podstatných skutkových tvrdení a právnych argumentov, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Ak správny súd zruší rozhodnutie orgánu verejnej správy a vráti mu vec na ďalšie konanie, je povinný v odôvodnení rozsudku uviesť aj to, ako má orgán verejnej správy vo veci ďalej postupovať. Správny súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

3) Ak sa správny súd odkloní od ustálenej rozhodovacej praxe, odôvodnenie rozsudku obsahuje aj dôkladné odôvodnenie tohto odklonu.

4) Odôvodnenie rozsudku senátu obsahuje aj pomer hlasov, akým bol rozsudok prijatý. Ak rozsudok nebol prijatý jednomyseľne, sudca, ktorý nesúhlasí s rozhodnutím senátu, alebo s jeho odôvodnením, má právo, aby sa jeho odlišné stanovisko uviedlo v odôvodnení rozsudku.

5) Jednotlivé odseky odôvodnenia rozsudku sa označujú arabskými číslicami.

77. Podľa § 1 zákona č. 517/2007 Z.z. o úžitkových vzoroch v znení účinnom na toto konanie tento

zákon upravuje právne vzťahy vznikajúce v súvislosti s vytvorením, právnou ochranou a uplatnením technického riešenia, ktoré je predmetom prihlášky úžitkového vzoru alebo úžitkového vzoru.

78. Podľa § 4 zákona o úžitkových vzoroch technické riešenie je spôsobilé na ochranu úžitkovým vzorom, ak je nové, je výsledkom vynálezcovskej činnosti a je priemyselne využiteľné.

79. Podľa § 7 ods. 1, 2, 3, 4 zákona o úžitkových vzoroch (1) Technické riešenie sa považuje za nové, ak nie je súčasťou stavu techniky podľa odsekov 2 až 4.

(2) Za stav techniky sa na účely tohto zákona považuje všetko, čo bolo kdekoľvek pred dňom, od ktorého patrí prihlasovateľovi úžitkového vzoru (ďalej len "prihlasovateľ") právo prednosti podľa § 34 ods. 1, sprístupnené verejnosti akýmkoľvek spôsobom.

(3) Za stav techniky sa považuje aj obsah prihlášok a obsah patentových prihlášok podaných v Slovenskej republike so skorším právom prednosti, ak budú v deň, od ktorého patrí prihlasovateľovi právo prednosti, alebo po tomto dni zverejnené vo Vestníku Úradu priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky (ďalej len "vestník"). To platí aj pre medzinárodné prihlášky 1) s určením pre Slovenskú republiku; za zverejnenie medzinárodnej prihlášky sa považuje zverejnenie vo vestníku, a pre európske patentové prihlášky 2) s určením pre Slovenskú republiku (ďalej len "európska patentová prihláška"); za zverejnenie európskej patentovej prihlášky sa považuje zverejnenie podľa čl. 93 alebo čl. 153 Európskeho patentového dohovoru. 2) Utajovaná patentová prihláška 3) sa považuje za zverejnenú uplynutím 18 mesiacov odo dňa vzniku práva prednosti.

(4) Stavom techniky nie je také zverejnenie výsledkov práce prihlasovateľa alebo jeho právneho predchodcu, ku ktorému došlo v posledných šiestich mesiacoch pred podaním prihlášky.

80. Podľa § 8 ods. 1, 2 zákona o úžitkových vzoroch (1) Technické riešenie sa považuje za výsledok vynálezcovskej činnosti, ak pre odborníka nevyplýva zrejším spôsobom zo stavu techniky.

(2) Pri posudzovaní vynálezcovskej činnosti sa neprihliada na obsah prihlášok, patentových prihlášok, medzinárodných prihlášok a európskych patentových prihlášok, ktoré ku dňu, od ktorého prislúcha prihlasovateľovi právo prednosti, neboli zverejnené.

81. Podľa § 14 ods. 1, 2 zákona o úžitkových vzoroch rozsah ochrany vyplývajúci z úžitkového vzoru je určený znením nárokov na ochranu. V prípade nejasností sa na výklad pojmov použitých v nárokoch na ochranu použije opis technického riešenia, prípadne výkresy.

(2) Rozsah ochrany vyplývajúci z prihlášky je predbežne určený znením nárokov na ochranu zverejnených podľa § 38 ods. 4. Rozsah tejto predbežnej ochrany je so spätnou účinnosťou určený nárokmi na ochranu úžitkového vzoru; to neplatí, ak z úžitkového vzoru vyplýva širšia ochrana než zo zverejnenej prihlášky.

82. Podľa § 44 ods. 1 písm. a) zákona o úžitkových vzoroch Na návrh tretej osoby úrad vykoná výmaz úžitkového vzoru z registra (ďalej len "výmaz"), ak predmet úžitkového vzoru nie je spôsobilý na ochranu podľa § 4 až 6.

83. Podľa § 52 ods. 1, 2, 3 zákona o úžitkových vzoroch (1) Účastník konania pred úradom je povinný predložiť alebo navrhnúť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení.

(2) Úrad vykonáva dokazovanie a hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti.

(3) Úrad rozhoduje na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ktoré boli účastníkmi konania predložené alebo navrhnuté.

84. Podľa § 58 ods. 2 zákona o úžitkových vzoroch Na konanie pred úradom podľa tohto zákona sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní okrem § 19, § 23, § 28, § 29, § 30 ods. 1 písm. b) a d), § 32 až 34, § 39, § 49, § 50, § 59 ods. 1 a § 60.

85. Predmetom posúdenia zo strany kasačného súdu zostalo či kasačné námietky žalobcu proti rozsudku krajského, ktorý zamietol žalobu žalobcu sú dôvodné, t.j. či žalovaný v súlade so zákonom potvrdil rozhodnutie zn. UV 7053/I-60-2017 zo 4.10.2017, ktorým podľa § 44 ods. 1 písm. a) zák. č.517/2017 Z.z. na základe návrhu bol vymazaný úžitkový vzor č. 7053 s názvom iónová polarizačná jednotka na fyzikálnu úpravu vody z registra úžitkových vzorov a to z dôvodu, že tento nespĺňal v čase jeho zápisu podmienky na zápis do registra podľa § 4 v spojení s § 8 zákona č. 517/2017 Z.z., pretože nebol výsledkom vynálezcovskej činnosti.

86. Z obsahu predloženého súdneho a administratívneho spisu kasačný súd zistil, že úžitkový vzor č. 7053 s názvom Iónová polarizačná jednotka na fyzikálnu úpravu vody - majiteľ twoeco, s.r.o., Jelačičova 8, Bratislava s právom prednosti od 23. decembra 2013 bol zapísaný do registra úžitkových vzorov dňa 20. januára 2015 s tam špecifikovaným znením nárokov na ochranu.

87. Úrad priemyselného vlastníctva vydal dňa 4. októbra 2017 rozhodnutie č. UV 7053/I-60-2017, ktorým podľa § 44 ods. 1 písm. a) zákona o úžitkových vzoroch rozhodol tak, že: „úžitkový vzor č. 7053 sa vymazáva z registra úžitkových vzorov. Kaucia sa podľa § 46 zákona o úžitkových vzoroch vracia navrhovateľovi“. Po preskúmaní namietaných dokumentov D1 až D7 (týkajúcich sa zariadení s ionizačnými procesmi, t. j. ionizátorov aj akumulátorov) ÚPV konštatoval, že všetky patria do rovnakej oblasti techniky ako napadnutý úžitkový vzor, vrátane D4 a D7, o ktorých žalobca tvrdil, že sa netýkajú oblasti techniky, ktorou sa zaoberá napadnutý úžitkový vzor. Po porovnaní konštrukčných znakov a technického účinku jednotlivých súčastí opísaných v namietaných dokumentoch D1 až D7 s konštrukčnými znakmi napadnutého riešenia podľa nezávislého nároku na ochranu a ich technických účinkov označil za najbližší stav techniky namietaný dokument D6, resp. D2, z ktorého bola uplatnená priorita pre D6 s tým, že cieľ ich riešení je rovnaký. Zvýšenie účinnosti je dosiahnuté tvarom elektród, ktoré majú veľký povrch a ich tvar zabezpečuje aj rotáciu, resp. vírivosť pohybu kvapaliny.

88. Namietaný dokument D2 opisuje zariadenie na galvanickú úpravu vody, ktoré je vybavené závitmi na pripojenie k hydraulickému zariadeniu, pozostávajúce z prietokového telesa (1) so vstupným a výstupným otvorom, v ktorom sú umiestnené elektródy (2, 3) každá z iného elektricky vodivého materiálu, medzi ktorými sú dištančné prvky (4) z dielektrického materiálu. Elektródy (2, 3) majú tvar po obvode segmentovito nastrihnutých kotúčov, kde ich jednotlivé segmenty sú vyhnuté pod uhlom alfa na jednu alebo druhú stranu (nárok č. 1) alebo do jednej strany (nárok č. 5) alebo druhú elektródu (2) tvorí vnútorný plášť prietokového telesa (1), teda má tvar rúrky, v ktorej sú umiestnené jedny elektródy (3) (nárok č. 4). Podstata riešenia spočíva v tom, že zabráni usadzovaniu vodného kameňa galvanickou úpravou vody, pri ktorej je zabezpečená rotácia prietoku vody za zvýšenia účinku zariadenia.

89. Namietaný dokument D6 opisuje vyhotovenie elektród (24), ktoré sú podľa možnosti diskovitého tvaru a majú viaceré obvodové segmenty (30) zarovnané v uhle alfa vzhľadom na rovinu obvodu prvej elektródy a rovnako aj druhá elektróda (24) je podľa možnosti diskovitého tvaru a jej obvodové segmenty sú zarovnané v uhle alfa vzhľadom na rovinu obvodu druhej elektródy. Elektródy sú vyrobené z navzájom odlišných kovov, najmä s ohľadom na ich rozdielnu elektronegativitu. Prvý kov je kov s vyššou galvanickou účinnosťou a je anódou (26) a druhý kov je menej aktívny a bude pôsobiť ako katóda (28). Elektródy (24) môžu mať akýkoľvek tvar, ale preferuje sa diskovitý tvar, pretože kruhový prierez disku elektródy (24) vylepšuje pomer povrchu, ktorý je v kontakte s kvapalinou vedenou cez elektródy v porovnaní s objemom elektródy.

90. Porovnaním znakov chránených v nezávislom nároku na ochranu napadnutého riešenia a znakov zariadenia opísaného v dokumente D6, resp. D2 dospel ÚPV k zisteniu ich rozdielov spočívajúcich v tom, že D6, resp. D2 opisujú elektródy v tvare kotúčov, diskov alebo rúrky a ich usporiadanie v polarizačnej jednotke, ktoré majú po vytvarovaní nastrihnutých segmentov v podstate špirálovitý tvar. V napadnutom úžitkovom vzore sú elektródy priamo vytvorené ako špirály, resp. ako dvojšpirály a aj po

nastrihnutí elektród v tvare rúrok a vyhnúť ich segmentov (druhá alternatíva) ide vo svojej podstate o špirálovité elektródy. V oboch porovnávaných riešeniach obsiahnutých v dokumentoch D6, resp. D2 bolo snahou, aby prúd pretekajúcej vody, resp. kvapaliny mal vírivý charakter, buď pravotočivý alebo ľavotočivý alebo striedavý, čo závisí od tvaru elektród, ktoré sú obtekané kvapalinou. Zo všeobecných vedomostí odborníka v danej oblasti je zrejmé, že tvar elektród má vplyv na účinnosť galvanického článku. Špirálovitý tvar elektród zabezpečujúci špirálovité vírenie vody je pritom možné odvodiť nielen z namietaných dokumentov D6, resp. D2, ale takéto riešenie vyplýva aj z namietaného dokumentu D4, kde sú dvojité špirály opísané v stĺpci 2 ako „vírivé elektródy (30) sú zložené dvoch kovových pásov (36), ktoré sú navinuté do vírivých tvarov“. Aj v namietanom dokumente D7 sú opísané rôzne typy elektród v olovených akumulátoroch, a to mriežkové, špirálové, trubkové a diskové, ktorých použitie závisí od konkrétneho účelu.

91. Z uvedeného ÚPV vyvodil, že rôzny tvar elektród na zvýšenie účinnosti galvanického článku, vrátane špirálovitého tvaru, nebol v danom odbore techniky pred dátumom prednosti napadnutého riešenia neznámy. Pre odborníka v danej oblasti riešenie podľa nezávislého nároku na ochranu napadnutého úžitkového vzoru priamo vyplýva z namietaných dokumentov D6, resp. D2, v spojení s namietanými dokumentami D4 a D7, a preto nepovažoval napadnuté riešenie za výsledok vynálezcovskej činnosti. Za objektívny technický problém označil vytvorenie alternatívneho konštrukčného vyhotovenia tvaru elektród ionizačnej polarizačnej jednotky pracujúcej na galvanickom princípe, ktorá bude mať zvýšenú účinnosť s tým, že riešenia opísané v dokumentoch D2, resp. D6 majú rovnaký účinok, aký uviedol žalobca pri riešení chránenom napadnutým úžitkovým vzorom. Nesúhlasil s argumentáciou žalobcu o rozdielnych riešeniach v prípade použitia kotúčových/diskových elektród postavených kolmo na smer prúdenia kvapaliny (namietaný dokument D2, resp. D6), alebo elektród v tvare rúrky, ktoré sú po dĺžke ponastrihované (napadnutý úžitkový vzor) a ich vplyve na prietok kvapaliny, hlavne namietané spomalenie až zabrzdzenie v prípade diskovitých elektród. Uviedol, že diskovité elektródy s po obvode nastrihnutými segmentami opísané v D2, resp. v D6 nepôsobia ako zátka, pretože nie sú uzavreté. Pootočením a vyhnúť ich segmentov do určitej strany je odpor kladený prúdiacej kvapaline primeraný a zároveň zabezpečujú jej špirálovité, a teda vírivé prúdenie tak, aby styk upravovanej kvapaliny s elektródami bol čo najdlhší a najintenzívnejší.

92. Proti predmetnému rozhodnutiu žalobca podal rozklad, o ktorom rozhodol žalovaný rozhodnutím č. UV 7053/II-37-2018 zo dňa 20. septembra 2018 s poukazom na § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (Správny poriadok) v znení neskorších predpisov, § 44 ods. 1 písm. a) a § 8 ods. 1 zákona o úžitkových vzoroch tak, že rozklad zamietol a potvrdil prvostupňové rozhodnutie.

93. V odôvodnení rozhodnutia žalovaný zopakoval obsah návrhu na výmaz napadnutého úžitkového vzoru, priebeh administratívneho konania, skutkové zistenia a právne závery prvostupňového orgánu verejnej správy, obsah žalobcom podaného rozkladu a po preskúmaní napadnutého rozhodnutia v rozsahu uvedenom v podanom rozklade v súlade s § 53 ods. 2 zákona o úžitkových vzoroch ako aj konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo dospel k záveru, že prvostupňové rozhodnutie o výmaze napadnutého úžitkového vzoru z registra úžitkových vzorov z dôvodu naplnenia podmienok upravených v § 44 ods. 1 písm. a) zákona o úžitkových vzoroch je správne, vydané v súlade s platnými právnymi predpismi. Stotožnil sa so skutkovou a právnou argumentáciou prvostupňového orgánu verejnej správy, že napadnutý úžitkový vzor v čase jeho zápisu nespĺňal podmienky na zápis do registra podľa § 4 v spojení s § 8 zákona o úžitkových vzoroch, pretože nebol výsledkom vynálezcovskej činnosti. Po posúdení jednotlivých námietok žalobcu nezistil dôvody na zmenu alebo zrušenie prvostupňového rozhodnutia.

94. Žalobca spochybnil správnosť prvostupňového rozhodnutia v časti posúdenia splnenia podmienky vynálezcovskej činnosti a tvrdil, že pokiaľ bol ÚPV napadnutý úžitkový vzor vo vzťahu ku všetkým namietaným dokumentom D1 až D7 označený za nový, potom nemohol pre odborníka vyplývať zrejmým spôsobom zo stavu techniky, a to ani v kombinácii namietaných dokumentov D1 až D7, a preto bol výsledkom jeho vynálezcovskej činnosti.

95. Žalobca v rozklade namietal, že prvostupňový orgán verejnej správy určil za najbližší stav techniky dva namietané dokumenty - D2 a D6, ktoré, hoci sú podobné, nie sú rovnaké. Tvrdil, že konštrukcia polarizačných elektród (3, 4), ktoré sú podľa jeho upraveného nároku na ochranu vytvorené do rúrok a následne po dĺžke nastrihnuté tak, že vzniknuté segmenty sú špirálovité a vyhnuté dovnútra k osi rúrok nesie znaky invenčnosti a vyžadovala vynálezcovskú činnosť. Takúto konštrukciu nebol odborník v danej oblasti schopný zostrojiť len na základe poznania technických riešení obsiahnutých v namietaných dokumentoch D1 až D7, pretože žiadny z nich neobsahuje segment v tvare rúrky s nastrihnutými časťami vyhnutými dovnútra jej osi. Polarizačné elektródy obsiahnuté v D2 a D6 sú v praxi nevyužiteľné, pretože spomaľujú tok tekutiny v potrubí, pričom napadnutým riešením bola dosiahnutá vyššia priepustnosť s dokonalým premiešaním prudiacej tekutiny a jednoduchšia a výrazne odlišná konštrukcia polarizačných elektród (špirála po celej dĺžke rúrky oproti kotúčovým/diskovým elektródam). Žalobca tiež namietal, že ÚPV nesprávne identifikoval objektívny technický problém, keď zaň považoval „vytvorenie alternatívneho konštrukčného vyhotovenia tvaru elektród ionizačnej polarizačnej jednotky pracujúcej na galvanickom princípe, ktorá bude mať zvýšenú účinnosť“ a tvrdil, že napadnuté riešenie nie je alternatívou k namietaným dokumentom D2 a D6, ale je nové a predstavuje úplne novú kvalitu. S poukazom na rozhodnutie sťažnostného senátu Európskeho patentového úradu č. T 95/90 žalobca namietal postup ÚPV, ktorý pri posudzovaní vynálezcovskej činnosti kombinoval rôzne časti textov z rôznych namietaných dokumentov.

96. S uvedenými námietkami žalobcu sa žalovaný vyrovnal tak, že za najbližší stav techniky vo vzťahu k napadnutému riešeniu bol označený namietaný dokument D2, pretože mal s napadnutým riešením najviac spoločných znakov, ale aj namietaný dokument D6, resp. obidva súčasne, keďže D6 si uplatňuje prioritu z D2 a riešenia v nich obsiahnuté sú vo veľkej miere identické, čím bola daná opodstatnenosť tohto postupu. Porovnaním zariadenia podľa napadnutého riešenia a zariadenia definovaného v nároku 1 v namietanom dokumente D2 dospel žalovaný k záveru, že v podstate ide o rovnaké zariadenia, ktoré sa vzájomne líšia len tvarom elektród. Vstupný otvor (1) a výstupný otvor (6) podľa napadnutého riešenia zodpovedajú vstupnému otvoru (5) a výstupnému otvoru (6) podľa D2. Rúra (2) napadnutého riešenia zodpovedá prietokovému telesu (1) podľa D2. V oboch porovnávaných riešeniach sú vo vnútri rúry (2), resp. prietokového telesa (1) striedavo umiestnené elektródy, každá z iného elektricky vodivého kovu. Elektródy (3, 4) podľa napadnutého riešenia zodpovedajú elektródam (2, 3) podľa D2. V oboch porovnávaných riešeniach sú elektródy navzájom oddelené dištančnými prvkami. Dištančné prvky (5) z dielektrického materiálu podľa napadnutého riešenia zodpovedajú dištančným prvkom (4) z elektricky nevodivého materiálu podľa D2. Rozdiel spočíva v tom, že elektródy podľa napadnutého riešenia majú tvar špirály alebo rúrky, pričom rúrky sú po dĺžke viacnásobne nastrihnuté, čím vznikli špirálovité segmenty, ktoré sú vyhnuté dovnútra k osi rúrky a elektródy podľa D2 sú diskovité, avšak po obvode sú tiež viackrát nastrihnuté a jednotlivé vzniknuté segmenty sú vyhnuté pod uhlom alfa na jednu alebo druhú stranu. Z uvedeného žalovaný vyvodil, že obidve porovnávané riešenia svojou konštrukciou navrhujú zariadenia s čo najväčšou plochou elektród a zároveň zabezpečujúce rotáciu prietoku kvapaliny na zvyšovanie účinku zariadenia, a teda sa obidvoma zariadeniami dosahuje podobný účinok. V zhode s prvostupňovým orgánom verejnej správy žalovaný označil za objektívny technický problém nájdenie vhodného alternatívneho zariadenia dosahujúceho vyšší účinok zariadenia na galvanickú úpravu vôd. Zdôraznil, že označenie riešenia za alternatívne k riešeniu podľa najbližšieho stavu techniky sa pri posudzovaní vynálezcovskej činnosti môže uplatniť vtedy, ak sa riešením sleduje ten istý cieľ, pri ktorom sa dosahuje v podstate rovnaký účinok. Keďže porovnávané riešenia tvarom elektród riešia ten istý problém, a to zvýšenie účinnosti zariadenia, bol ÚPV objektívny problém stanovený správne. K tvrdeniu žalobcu, že v zariadení podľa napadnutého úžitkového vzoru sa dosahuje vyššia priepustnosť v porovnaní s riešeniami obsiahnutými v D2 a D6 žalovaný uviedol, že hoci elektródy v tvare rúrky, resp. špirály sľubujú lepšiu priepustnosť kvapaliny, než elektródy vyrobené z diskov, bez predloženia porovnania prietokových parametrov nemožno posúdiť výslednú účinnosť obidvoch porovnávaných typov zariadení, a preto ho označil za nepreukázané. K žalobcom namietanému záveru ÚPV, že namietaný úžitkový vzor nie je výsledkom vynálezcovskej činnosti žalovaný uviedol, že existujúci stav techniky - D1 (využíva sústavu elektród, ktorými sú súosé rúrky), D2 (riešenie, v ktorom je druhá elektróda vyhotovená ako rúrka, v ktorej sú umiestnené elektródy jedného druhu), D2 a D6 (úprava okrajov elektród ich nastrihnutím a vyhnutím vzniknutých segmentov za účelom špirálovitého alebo

rotačného prietoku vody), D4 (kladné a záporné vírivé elektródy, ktoré majú tvar špirály) zahŕňajú také informácie a riešenia, ktoré odborníka v danej oblasti motivujú k tomu, aby pri hľadaní vhodnej alternatívy k riešeniu podľa D2 nahradil diskovú elektródu elektródou v tvare rúrky (využívaná v dokumentoch D1 a D2) a upravil ju nastrihnutím a špirálovitým vyhnutím, resp. zatočením vzniknutých segmentov za účelom vytvorenia rotačného prúdenia kvapaliny (D2, resp. D6) alebo, aby diskovú elektródu nahradil elektródou v tvare špirály (D4), a preto nie je napadnuté riešenie výsledkom vynálezcovskej činnosti. Hoci v napadnutom riešení popísaná konštrukcia polarizačných elektród je odlišná od konštrukcie známych elektród, a teda spĺňa podmienku novosti, existujúci stav techniky poskytuje informácie, ktoré vedú odborníka k vyhotoveniu elektród podľa napadnutého riešenia, a preto konštrukcia polarizačných elektród obsiahnutá v napadnutom riešení podľa žalovaného nevyžaduje vynaloženie vynálezcovského úsilia, ale len aplikáciu známych prvkov využívaných pri konštrukcii podobných elektród používaných na rovnaký účel. K tvrdeniu žalobcu, že ak je v napadnutom riešení navrhovaná konštrukcia polarizačných elektród nová, potom jeho technické (napadnuté) riešenie spĺňa podmienku vynálezcovskej činnosti žalovaný uviedol, že podľa zákona o úžitkových vzoroch sú „novosti“ a „vynálezcovská činnosť“ odlišné právne kategórie upravené v rozdielnych zákonných ustanoveniach a hodnotia sa samostatne a nezávisle. Hoci musia byť splnené súčasne, splnenie podmienky „novosti“ nie je zárukou, že posudzované riešenie spĺňa aj podmienku „vynálezcovskej činnosti“. Pri hodnotení novosti technického riešenia sa posudzuje, či stav techniky (konkrétne riešenie opísané v jedinom dokumente stavu techniky) zahŕňa identické riešenie, t. j. také, ktoré obsahuje všetky znaky definované v nároku na ochranu posudzovaného namietaného riešenia. Pri posudzovaní splnenia podmienky vynálezcovskej činnosti sa hodnotí, či stav techniky (kombinácia viacerých dokumentov) zahŕňa také vedomosti a informácie, na základe ktorých by bol odborník motivovaný vytvoriť napadnuté riešenie bez toho, aby musel vyvinúť vynálezcovské úsilie. Z uvedených dôvodov označil uvedený žalobcu za neopodstatnené a nesprávne. K námietke žalobcu, týkajúcej sa postupu ÚPV v rozpore s rozhodnutím T 95/90 žalovaný uviedol, že prvostupňové rozhodnutie neobsahuje časti, ktoré sú v rozpore s predmetným rozhodnutím, ktoré ani nie je pre ÚPV záväzné. Zdôraznil, že pri aplikácii metódy „problém - riešenie“ je dovolené kombinovať obsah jedného alebo viacerých dokumentov alebo kombinovať časti dokumentov alebo iné časti stavu techniky s najbližším stavom techniky, ak sú z hľadiska ich obsahu zlučiteľné, t. j. ak pre odborníka existuje primeraný základ na spojenie týchto častí.

97. Zrušenie respektíve výmaz zapísaného úžitkového vzoru v príslušnom registri Úradu priemyselného vlastníctva sa bezprostredne dotýka majiteľa úžitkového vzoru a jeho právnej sféry a preto v zmysle článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nesporne takémuto subjektu potom prináleží i súdna ochrana v oblasti správneho súdnictva.

98. Európsky súd pre ľudské práva vyjadril napr. aplikovateľnosť článku 6 Dohovoru vo veciach patentového práva, a to priamo v rozsudku zo dňa 20.11.1995, *British-American Tobacco Company Ltd. proti Holandsku*, sťažnosť č. 19589/92, bod 67.

99. „Otázka posúdenia či bol predmet ochrany úžitkového vzoru v čase jeho zápisu spôsobilý na zápis podľa zákona č.478/1992 Zbierky o úžitkových vzoroch v znení neskorších predpisov, je otázkou právnou a orgán verejnej správy vychádza pri rozhodovaní zo skutkového stavu zisteného na základe hodnotenia dôkazov. Správna úvaha orgánu verejnej správy sa preto v takomto prípade uplatní iba v obmedzenom rozsahu. Skutkové a právne závery orgánu verejnej správy o týchto otázkach správny súd preskúmava v rámci riadneho posudzovania námietok uplatnených v žalobe a to v plnom rozsahu. Ak v konaní pred správnym súdom vyjde najavo nevyhnutnosť posúdenia odborných otázok správny súd si môže vyžiadať odborné vyjadrenie, prípadne i znalecký posudok, s výnimkou prípadov, v ktorých by si posúdenie danej veci nevyžadovalo osobitné odborné vedomosti.“ Uvedené vyplýva z rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Sžhuv/2/2014, ktoré bolo prijaté aj v Zbierke súdnych rozhodnutí Najvyššieho súdu pod č. 67 a to v Zbierke číslo 7/2016.

100. Problematickým v predmetnej preskúmvanej veci bolo posúdenie podmienky tzv. vynálezcovskej činnosti v zmysle § 8 ods. 1 a 2 zákona č. 517/2007 Z.z. o úžitkových vzoroch vo vzťahu k uvedenému úžitkovému vzoru (uvedená námietka pritom rezonovala v rámci konania pred Úradom priemyselného

vlastníctva SR ako aj v podanej správnej žalobe), respektíve do akej miery je správny súd v prípade prieskumu rozhodnutí o zrušení resp. vymazaní úžitkového vzoru oprávnený sám preskúmať závery správneho orgánu o novosti resp. vynálezovskej činnosti a presahu rámca púhej odbornej vedomosti. K vynálezovskej činnosti a novosti spomenie kasačný súd rozhodnutia Najvyššieho správneho súdu ČR, ktoré sa uvedenej problematike venujú.

101. Najvyšší správny súd ČR v rozhodnutí sp.zn. 8As/70/2011 konštatoval, „ že posúdenie, či je vynález nový a či je výsledkom vynálezovskej činnosti je otázkou právnou a vychádza zo skutkového stavu zisteného na základe hodnotenia dôkazov. Správne uváženie sa tu neuplatní. Skutkový a právny záver správneho orgánu o týchto otázkach súd preskúmava v rámci námietok uplatnených v žalobe v plnom rozsahu, ak vzíde v konaní najavo potreba posúdenia odborných otázok, môže si súd vyžiadať odborné vyjadrenie alebo znalecký posudok.“

102. K otázke novosti (vo vzťahu k patentom) sa pritom tiež vyjadril rozšírený senát Najvyššieho správneho súdu v uznesení zo dňa 12.05.2015 č.j. 7As/69/2014-50, podľa ktorého „definícia novosti technického riešenia ako podmienka jeho formálnej ochrany patrí do oblasti priemyselných práv duševného vlastníctva všeobecne. Je otázkou právnou a jej posúdenie je závislé od skutkových okolností obsahu stavu techniky. Zistenie o obsahu stavu techniky vychádza spravidla z listín vypovedajúcich o iných technických riešeniach daného problému, ktoré sú pod formálnou ochranou (či už v podobe patentu, alebo úžitkového vzoru).“

103. Aj z rozhodnutia Najvyššieho správneho súdu Českej republiky sp. zn. 6As/244/2017 vyplýva, že posudzovanie, či je vynález nový a či je výsledkom vynálezovskej činnosti je otázkou právnou a vychádza zo skutkového stavu veci zisteného na základe hodnotenia dôkazov. Správne uváženie sa tu neuplatňuje. Skutkový i právny záver správneho orgánu v týchto otázkach súd preskúmava v rámci námietok uplatnených v žalobe v plnom rozsahu. Ak vyjde v konaní najavo potreba posúdenia odborných otázok môže súd vyžiadať odborné vyjadrenia alebo znalecký posudok.

104. Kasačný súd sa v prvom rade ale musel zaoberať dôvodnosťou kasačnej námietky žalobcu s poukazom na § 440 ods. 1 pís. f) SSP a to namietaným porušením práva sťažovateľa na spravodlivý proces. Žalobca v podanej kasačnej sťažnosti namietal s poukazom na § 440 ods. 1 písm. f) Správneho súdneho poriadku, že bolo porušené jeho právo na spravodlivý proces, najmä vo vzťahu k ustanoveniu § 3 ods. 2 a ods. 5 Správneho poriadku, pričom poukazoval najmä na to, že v priebehu doterajšieho konania opakovane bol podávaný návrh na vykonávanie znaleckého dokazovania - v konaní pred úradom ako aj v správnom súdnom konaní. Spochybnil argumentáciu krajského súdu, že v podmienkach právneho štátu nemôže obstať tvrdenie podľa ktorého si tak sťažovateľ mohol urobiť a mal urobiť sám na svoje vlastné náklady. Uviedol, že cieľom návrhu na vykonanie znaleckého dokazovania nemohlo byť nič iné ako porovnať účinnosť úžitkového vzoru s najbližším stavom techniky - riešením podľa jedného dokumentu, čo predstavuje štandardný postup. Zdôraznil, že je to práve účinnosť, ktorá je charakteristickým znakom vynálezovskej činnosti. Sťažovateľ pritom opakovane zdôrazňoval vyššiu účinnosť úžitkového vzoru oproti riešeniam podľa porovnávaných dokumentov najbližšieho stavu techniky. Návrh na vykonanie znaleckého dokazovania tak sťažovateľovi v správnom súdnom konaní uplatnený nebol, napriek tomu, že vzhľadom na hore uvedené skutočnosti išlo o návrh dôvodný.

105. V rámci tejto kasačnej námietky tiež namietal, že sa správny súd nevysporiadal s podstatnými žalobnými námietkami žalobcu. Ako úplne zásadnú, pritom správny súd nevyhodnotil žalobnú námietku vo vzťahu k prípustnosti porovnávacej metódy „ problém- riešenie“, pri ktorej boli použité dve riešenia z najbližšieho stavu techniky namiesto jedného. Tým bolo jednoznačne upreté jeho právo na spravodlivý proces a bola porušená aj zásada materiálnej pravdy resp. precedenčná zásada (§ 3 ods. 5 Správneho poriadku).

106. Z dôvodovej správy k ustanoveniu § 440 SSP vyplýva, že doterajší pojem „právo na spravodlivý proces“ nahradil doterajší pojem „odňatie možnosti konať pred súdom“, keďže obsahové znaky pojmu „právo na spravodlivý proces“ vyplývajú z konštantnej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva i

Ústavného súdu Slovenskej republiky a v zmysle tohto pojmu musí konanie ako celok vykazovať znaky spravodlivosti; nestačí jedna izolovaná vada na uplatnenie kasačnej sťažnosti a naopak, ak konanie ako celok znaky spravodlivosti nevykazuje, bude kasačná sťažnosť v zmysle § 439 ods. 1 prípustná vždy. Na procesné vady nenamietané sťažovateľom, ktoré nemali za následok porušenie práva na spravodlivý proces, nebude potrebné prihliadať.

107. Pri posudzovaní nesprávneho procesného postupu, ktorý spočíva v tom, že účastníkovi konania bolo znemožnené uskutočňovať jemu patriace procesné práva, bude nevyhnutné posudzovať intenzitu zásahu do práva na spravodlivý proces a jednotlivé konkrétne porušenia procesných práv bude potrebné hodnotiť v kontexte celého správneho súdneho konania, v kontexte dopadu na ďalšie procesné postupy krajského súdu a možnosti účastníka konania namietat' alebo zvrátiť jeho nesprávny postup. Základný rámec práva na spravodlivé súdne konanie (práva na spravodlivý proces - right to fair trial), aplikovateľný pre správne súdne konanie (rovnako ako pre civilné konanie), je obsiahnutý v článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v znení jeho protokolov, ktorý bol uverejnený oznámením Federálneho ministerstva zahraničných vecí pod č. 209/1992 Zb. , s účinnosťou od 18. marca 1992. Toto právo je podľa judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky implikované aj v čl. 46 ods. 1 Ústavy SR.

108. Jednotlivé čiastkové práva, ktoré tvoria obsah práva na spravodlivý proces, je možné vyvodiť predovšetkým z rozhodovacej činnosti Európskeho súdu pre ľudské práva. Patrí sem najmä právo na prístup k súdu, právo na nezávislý a nestranný súd, právo na verejnosť konania a rozhodnutia, právo na rozhodnutie v primeranej lehote a právo na spravodlivé prejednanie vecí. V rámci posledného spomínaného práva je možné zdôrazniť princíp rovnosti účastníkov konania, princíp rovnosti zbraní, princíp kontradiktórnosti konania a právo na odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Aj podľa judikatúry Ústavného súdu SR je obsah základného práva na spravodlivý proces pomerne zložito štruktúrovaný a patrí do neho viaceré samostatných subjektívnych práv a princípov, ktoré sú buď konkrétne (verejnosť konania, konanie bez zbytočných prieťahov, právo na nezávislý a nestranný súd), alebo v zásade Jednotlivé čiastkové práva, ktoré tvoria obsah práva na spravodlivý proces, je možné vyvodiť predovšetkým z rozhodovacej činnosti Európskeho súdu pre ľudské práva. Patrí sem najmä právo na prístup k súdu, právo na nezávislý a nestranný súd, právo na verejnosť konania a rozhodnutia, právo na rozhodnutie v primeranej lehote a právo na spravodlivé prejednanie vecí. V rámci posledného spomínaného práva je možné zdôrazniť princíp rovnosti účastníkov konania, princíp rovnosti zbraní, princíp kontradiktórnosti konania a právo na odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Aj podľa judikatúry Ústavného súdu SR je obsah základného práva na spravodlivý proces pomerne zložito štruktúrovaný a patrí do neho viaceré samostatných subjektívnych práv a princípov, ktoré sú buď konkrétne (verejnosť konania, konanie bez zbytočných prieťahov, právo na nezávislý a nestranný súd), alebo v zásade abstraktné (riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, predvídateľnosť rozhodnutia, zákaz svojvoľného postupu súdu a ďalšie).

109. „Podľa novej právnej úpravy § 440 ods. 1 písm. f) SSP, ako aj s ohľadom na skutočnosť, že tzv. inú vadu konania, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, ako dôvod opravného prostriedku Správny súdny poriadok neupravuje, je v kasačnom konaní na rozdiel od konania dovolacieho možné uplatniť námietku nepreskúmateľnosti rozhodnutia pre nedostatok odôvodnenia rozhodnutia ako dôvod kasačnej sťažnosti podľa § 440 ods. 1 písm. f) SSP, t. j. z dôvodu, že krajský súd nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Tento dôvod kasačnej sťažnosti je však potrebné dostatočne konkrétne špecifikovať osobitne v tom smere, že písomné vyhotovenie rozhodnutia krajského súdu neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre jeho rozhodnutie, teda tak, ako to uvádza stanovisko R 2/2016 vo svojej druhej vete. Podľa nášho názoru treba vychádzať aj z rozdielneho charakteru a účelu kasačnej sťažnosti a dovolania ako mimoriadnych opravných prostriedkov, ako aj zo zákonnej povinnosti všeobecných súdov (teda aj správnych súdov) náležite a presvedčivo odôvodniť ich rozhodnutia, ktorá je dôležitou súčasťou základného práva na súdnu ochranu a základného práva na spravodlivý proces (k tomu pozri napr. rozhodnutia Ústavného súdu SR, sp. zn. IV. ÚS 299/04 , sp. zn. II. ÚS 78/05, sp. zn. III.ÚS 770/2016 či sp. zn. III. ÚS

825/2016 . Pre úplnosť poukazujeme aj na zákonnú úpravu § 103 ods. 1 písm. d) SRS, podľa ktorého je osobitným dôvodom kasačnej sťažnosti „nepřezkoumatelnosti spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí, popřípadě v jiné vadě řízení před soudem, mohla-li mít taková vada za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé“, pričom Najvyšší správní soud ČR (na rozdiel od Najvyššieho súdu SR) na tieto pochybenia dokonca prihliada z úradnej povinnosti, aj keď ich sťažovateľ v kasačnej sťažnosti nenamieta (§ 109 ods. 4 SRS)“ (Baricová a kol., Správní soudny poriadok, komentár, C. H. BECK, 2018, str. 1615 - 1617).

110. Kasačný súd má za to, že námietka sťažovateľa, že správny súd nevyhodnotil úplne zásadnú námietku sťažovateľa vo vzťahu k posudzovaniu vynálezcovskej činnosti, k prípustnosti porovnávacej metódy „, problém - riešenie“, že žalovaný pri postupe hodnotenia tejto vynálezcovskej činnosti za najbližší stav techniky určil 2 dokumenty D2 a D6 a nie jeden dokument, je dôvodná. Správny súd vyhodnotil (bod 60 rozsudku), že ide o nekonkrétne žalobnú námietku, ktorá nie je spôsobilá súdneho prieskumu a s poukazom na § 182 ods. 1 pís. e) SSP nebude dopĺňať, či vyhľadávať žalobné dôvody za žalobcu. Na druhej strane správny súd reagoval, že uplatnenie dvoch alebo viacerých informačných prameňov je pri hodnotení vynálezcovskej činnosti možné, pričom ale neuvádza z čoho konkrétne táto skutočnosť by mala vyplývať. Uvedené zdôvodnenie správneho súdu preto kasačný súd považuje v uvedenej časti za nepreskúmateľné.

111. Kasačnému súdu sa nejaví, že by takto formulovaná žalobná námietka nebola dostatočne konkrétna a odôvodnená, naviac, keď na túto žalovaný reagoval aj vo svojom vyjadrení k žalobe, že zvyčajne sa za najbližší stav techniky vyberá len 1 dokument, ale nie je ničím výnimočným, ak sa vyberú dokumenty dva, ak je na to relevantný dôvod. Táto námietka podľa kasačného súdu bola dostatočne konkrétna, čo vyplýva z bodu III. 2 žaloby. Naviac z odôvodnení napádaných rozhodnutí je zrejmé, že na takúto námietku žalobcu reagoval aj žalovaný v rámci administratívneho konania. Bude potrebné v tejto súvislosti tiež vyhodnotiť aj tvrdenie žalovaného, že od druhého stupňa bol už za najbližší stav techniky vybraný už len dokument D2, či je jeho tvrdenie konzistentné, alebo si vzájomne odporujúce. V tomto smere je rozsudok správneho súdu považovaný za nepreskúmateľný pre nedostatok odôvodnenia k takto formulovanej žalobnej námietke, najmä keď je pre účastníkov konania zrejmá z celého administratívneho konania.

112. Neušlo pozornosti kasačného súdu, že správny súd v podstate do odôvodnenia svojho rozsudku len prevzal názory žalovaného z jeho samotného vyjadrenia bez vlastnej právnej argumentácie. Preto nie je možné, aby sa kasačný súd bez napravenia uvedených pochybení zo strany súdu zaoberal aj kasačnou námietkou nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 440 ods. 1 pís. g) SSP).

113. Kasačný súd konštatuje, že ak žalobca v konaní pred správnym súdom uplatnil námietky, s ktorými sa v odôvodnení rozhodnutia správneho súdu správny súd náležite nevysporiadal, je nutné rozhodnutie správneho súdu považovať za nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, čo má za následok, že nesprávnym procesným postupom správneho súdu bolo znemožnené žalobcovi, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 440 ods. 1 písm. f/ SSP). Bude potrebné v tejto súvislosti tiež vyhodnotiť aj tvrdenie žalovaného, že od druhého stupňa bol už za najbližší stav techniky vybraný už len dokument D2, či je jeho tvrdenie konzistentné, alebo si vzájomne odporujúce. Na uvedené je potrebné dať odpovede aj z hľadiska aplikácie zásady materiálnej rovnosti účastníkov konania, zásady legitímnych očakávaní, t.j. aby v rámci rozhodovacej činnosti správnych orgánov nevznikali excesívne odklony v skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch.

114. Kasačný súd preto dospel k záveru, že kasačná sťažnosť sťažovateľa je dôvodná v zmysle § 440 ods. 1 písm. f/ Správneho súdneho poriadku a preto rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zrušil a vec mu vrátil podľa § 462 ods. 1 Správneho súdneho poriadku na ďalšie konanie.

115. V ďalšom konaní bude úlohou správneho súdu postupovať pri preskúmaní rozhodnutia žalovaného respektíve rozhodnutí žalovaného orgánu verejnej správy vo vyššie naznačenom smere (§

469 SSP), jeho úlohou bude v ďalšom konaní vysporiadať sa v dôvodoch svojho rozhodnutia so všetkými podstatnými námietkami, ktoré uplatnil žalobca v správnej žalobe, aj so zohľadnením špecifikovaných rozhodnutí v odôvodnení tohto rozsudku, ktoré súvisia s prejednávajúcou problematikou posudzovania vynálezcovskej činnosti vo vzťahu k predmetnému úžitkovému vzoru. V novom rozhodnutí vo veci samej rozhodne správny súd aj o náhrade trov konania v konaní o kasačnej sťažnosti (§ 467 ods. 3 SSP).

116. Záverom kasačný súd vzhľadom k žalobcovmu návrhu na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti a s ohľadom na rozhodnutie vo veci kasačnej sťažnosti uvádza, že nebol daný dôvod na vydanie samostatného rozhodnutia o zamietnutí návrhu na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti podľa § 447 ods. 1 S. s. p.

117. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky prijal rozsudok v pomere hlasov 3 : 0 (§ 139 ods. 4 S.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.